

Obsah

I *Legislativní akty*

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/93 ze dne 20. ledna 2016 o zrušení některých aktů schengenského *acquis* 1
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/94 ze dne 20. ledna 2016 o zrušení některých aktů schengenského *acquis* v oblasti policejní spolupráce a justiční spolupráce v trestních věcech 6
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/95 ze dne 20. ledna 2016 o zrušení některých aktů v oblasti policejní spolupráce a justiční spolupráce v trestních věcech 9
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/96 ze dne 20. ledna 2016 o změně nařízení (EU) č. 1236/2010, kterým se stanoví systém kontroly a vynucování platný v oblasti vymezené Úmluvou o budoucí multilaterální spolupráci při rybolovu v severovýchodním Atlantiku . . . 13

SMĚRNICE

- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/97 ze dne 20. ledna 2016 o distribuci pojištění (přpracované znění) ⁽¹⁾ 19

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2016/93

ze dne 20. ledna 2016

o zrušení některých aktů schengenského *acquis*

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 77 odst. 2 písm. a), b) a d), čl. 78 odst. 2 písm. e) a g), čl. 79 odst. 2 písm. c) a d) a čl. 87 odst. 2 písm. a) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Zvyšování transparentnosti práva Unie představuje zásadní prvek strategie zlepšování tvorby právních předpisů, kterou orgány Unie provádějí. V této souvislosti je vhodné zrušit ty akty, které již neslouží žádnému účelu.
- (2) Některé akty, jež jsou součástí schengenského *acquis*, již nejsou relevantní vzhledem ke svému dočasnému charakteru, nebo protože jejich obsah přejala následně akty.
- (3) Rozhodnutí výkonného výboru SCH/Com-ex (95) PV 1 rev. ⁽²⁾ se týkalo velmi specifické situace s ohledem na předchozí konzultaci, o kterou požádalo Portugalsko stran indonéských žadatelů o víza. Uvedené rozhodnutí se stalo obsoletním vstupem v platnost nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ⁽³⁾ a (ES) č. 767/2008 ⁽⁴⁾, která stanoví nová pravidla pro předchozí konzultaci s jinými členskými státy, pokud jde o udělování víz.
- (4) Rozhodnutí výkonného výboru SCH/Com-ex (95) 21 ⁽⁵⁾ stanovilo povinnost členských států vyměňovat si statistické informace pro lepší sledování migrace na vnějších hranicích. Uvedené rozhodnutí se stalo obsoletním vstupem v platnost nařízení Rady (ES) č. 2007/2004 ⁽⁶⁾, které svěřilo agentuře Frontex úkol provádět analýzu rizik, pokud jde o vznikající rizika a aktuální situaci na vnějších hranicích, a vyvíjet a provozovat informační systémy umožňující výměnu těchto informací.

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 24. listopadu 2015 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a postoj Rady ze dne 14. prosince 2015.

⁽²⁾ Rozhodnutí výkonného výboru ze dne 5. května 1995 o společné vízové politice. Rozhodnutí obsažené v zápisu z jednání výkonného výboru konaného v Bruselu dne 28. dubna 1995 (SCH/Com-ex (95) PV 1 rev.) (Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 175).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. července 2009 o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex) (Úř. věst. L 243, 15.9.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2008 ze dne 9. července 2008 o Vízovém informačním systému (VIS) a o výměně údajů o krátkodobých vízech mezi členskými státy (nařízení o VIS) (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 60).

⁽⁵⁾ Rozhodnutí výkonného výboru ze dne 20. prosince 1995 o rychlé výměně statistických informací a konkrétních údajů o případných obtížích na vnějších hranicích mezi státy Schengenu (SCH/Com-ex (95) 21) (Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 176).

⁽⁶⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2007/2004 ze dne 26. října 2004 o zřízení Evropské agentury pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie (Úř. věst. L 349, 25.11.2004, s. 1).

- (5) Rozhodnutí výkonného výboru SCH/Com-ex (96) 13 rev. 1⁽¹⁾ stanovilo zásady upravující práva a povinnosti zastupujících a zastupovaných členských států, pokud jde o udělování schengenských víz ve třetích zemích, kde nemají všechny státy Schengenu své zastoupení. Uvedené rozhodnutí se stalo obsoletním vstupem v platnost nařízení (ES) č. 810/2009, které stanoví nová pravidla ohledně ujednání o zastupování v situaci, kdy určitý členský stát souhlasí se zastupováním jiného členského státu pro účely posuzování žádostí a udělování víz jménem tohoto členského státu.
- (6) Rozhodnutí výkonného výboru SCH/Com-ex (97) 39 rev.⁽²⁾ schválilo zásady týkající se důkazních prostředků a nepřímých důkazů v rámci dohod o zpětném přebírání mezi státy Schengenu. Uvedené rozhodnutí se stalo obsoletním vstupem v platnost nařízení Rady (ES) č. 343/2003⁽³⁾ a nařízení Komise (ES) č. 1560/2003⁽⁴⁾, které stanoví přímé a nepřímé důkazy, jež se použijí pro určení členského státu příslušného k posouzení žádosti o azyl.
- (7) Rozhodnutí výkonného výboru SCH/Com-ex (98) 1 rev. 2⁽⁵⁾ stanovilo řadu opatření s cílem zvýšit účinnost kontrol na vnějších hranicích. Uvedené rozhodnutí se stalo obsoletním poté, co vstoupilo v platnost nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006⁽⁶⁾, které stanovilo pravidla pro překračování vnějších hranic, a nařízení (ES) č. 2007/2004, které svěřilo agentuře Frontex úkol usnadňovat uplatňování opatření Společenství týkajících se řízení vnějších hranic tím, že zajistí koordinaci činnosti členských států při provádění uvedených opatření.
- (8) Rozhodnutí výkonného výboru SCH/Com-ex (98) 18 rev.⁽⁷⁾ stanovilo postup pro státy Schengenu, které mají vážné potíže při získávání propustky („laissez-passer“) za účelem navrácení státních příslušníků z třetích zemí s nedovoleným pobytem. Toto rozhodnutí rovněž stanovilo možnost prošetřit na úrovni Unie nutnost využít vůči zemím, působícím v tomto ohledu potíže, jiné prostředky s větší závazností. Toto rozhodnutí se stalo obsoletním poté, co Unie uzavřela s řadou třetích zemí dohody o zpětném přebírání osob. Tyto dohody stanoví specifické povinnosti a postupy, jež musí dodržet orgány příslušných třetích zemí a členských států při navrácení cizích státních příslušníků, kteří nedovoleně pobývají v Unii.
- (9) Rozhodnutí výkonného výboru SCH/Com-ex (98) 21⁽⁸⁾ schválilo společná pravidla pro vyznačování razítek do pasů všech žadatelů o udělení víza za účelem vyloučení možnosti, aby jedna osoba podávala současně nebo opakovaně více žádostí o udělení víza. Uvedené rozhodnutí se stalo obsoletním vstupem v platnost nařízení (ES) č. 810/2009, které stanovilo nový soubor pravidel pro udělování víz a pro razítkování cestovních dokladů žadatelů.
- (10) Rozhodnutí výkonného výboru SCH/Com-ex (98) 37 def. 2⁽⁹⁾ zavedlo soubor opatření s cílem stanovení integrovaného přístupu k zesílení boje proti nedovolenému přistěhovalectví. Tato opatření nabyла účinnosti na základě rozhodnutí ústřední skupiny ze dne 27. října 1998 o přijetí opatření k boji proti nedovolenému

⁽¹⁾ Rozhodnutí výkonného výboru ze dne 27. června 1996 o zásadách udělování schengenských víz podle čl. 30 odst. 1 písm. a) prováděcí úmluvy k Schengenské dohodě (SCH/Com-ex (96) 13 rev. 1) (Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 180).

⁽²⁾ Rozhodnutí výkonného výboru ze dne 15. prosince 1997 o zásadách týkajících se důkazních prostředků a nepřímých důkazů v rámci dohod o zpětném přebírání mezi státy Schengenu (SCH/Com-ex (97) 39 rev.) (Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 188).

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 343/2003 ze dne 18. února 2003, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států (Úř. věst. L 50, 25.2.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1560/2003 ze dne 2. září 2003, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 343/2003, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států (Úř. věst. L 222, 5.9.2003, s. 3).

⁽⁵⁾ Rozhodnutí výkonného výboru ze dne 21. dubna 1998 o zprávě o činnosti „task force“ (SCH/Com-ex (98) 1 rev. 2) (Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 191).

⁽⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ze dne 15. března 2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) (Úř. věst. L 105, 13.4.2006, s. 1).

⁽⁷⁾ Rozhodnutí výkonného výboru ze dne 23. června 1998 o opatřeních, která mají být přijata vůči zemím působícím obtíže při vydávání dokladů umožňujících vyhoštění z schengenského území (SCH/Com-ex (98) 18 rev.) (Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 197).

⁽⁸⁾ Rozhodnutí výkonného výboru ze dne 23. června 1998 o vyznačování razítek do cestovních pasů žadatelů o udělení víza (SCH/Com-ex (98) 21) (Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 200).

⁽⁹⁾ Rozhodnutí výkonného výboru ze dne 27. října 1998 o přijetí opatření k boji proti nedovolenému přistěhovalectví (SCH/Com-ex (98) 37 def. 2) (Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 203).

přistěhovalectví (SCH/C (98) 117). Uvedená rozhodnutí se stala obsoletními vstupem v platnost nařízení Rady (ES) č. 377/2004⁽¹⁾, které vytvořilo společný rámec pro vysílání styčných úředníků pro přistěhovalectví do třetích zemí, nařízení (ES) č. 562/2006, které stanovilo soubor společných opatření týkajících se kontroly na vnějších hranicích, a rozhodnutí Rady 2009/371/SVV⁽²⁾, které pověřilo Europol zvláštními úkoly v souvislosti s výměnou informací, mimo jiné v souvislosti s bojem proti nedovolenému přistěhovalectví.

- (11) Rozhodnutí výkonného výboru SCH/Com-ex (98) 59 rev.⁽³⁾ stanovilo soubor zásad pro koordinované nasazení poradců pro doklady v letecké a námořní dopravě na konzulárních úřadech členských států s cílem zlepšit boj proti nedovolenému přistěhovalectví. Toto rozhodnutí se stalo obsoletním vstupem v platnost nařízení (ES) č. 377/2004, které zavedlo nová pravidla pro vysílání styčných úředníků do třetích zemí.
- (12) Rozhodnutí výkonného výboru SCH/Com-ex (99) 7 rev. 2⁽⁴⁾ schválilo plán vzájemné výměny styčných úředníků členských států za účelem poradenství a pomoci při provádění bezpečnostních a kontrolních činností na vnějších hranicích. Toto rozhodnutí se stalo obsoletním vstupem v platnost nařízení (ES) č. 562/2006 a (ES) č. 2007/2004, která zavedla nový právní rámec pro spolupráci mezi členskými státy, pokud jde o kontrolu vnějších hranic, včetně výměny styčných úředníků.
- (13) Nařízení Rady (ES) č. 189/2008⁽⁵⁾ zavedlo specifikace týkající se některých testů SIS II s cílem prokázat, že centrální systém SIS II, komunikační infrastruktura a interakce mezi centrálním SIS II a vnitrostátními systémy (N.SIS II) fungují v souladu s technickými a funkčními požadavky vymezenými v právních nástrojích SIS II. Uvedené nařízení pozbylo právního účinku dne 9. dubna 2013, kdy byl zahájen provoz SIS II.
- (14) Z důvodů právní jistoty a srozumitelnosti by uvedená obsoletní rozhodnutí a nařízení měla být zrušena.
- (15) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž zrušení řady obsoletních aktů Unie, které jsou součástí schengenského *acquis*, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jej může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity, jak je stanovena v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (16) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné. Vzhledem k tomu, že toto nařízení navazuje na schengenské *acquis*, rozhodne se Dánsko v souladu s článkem 4 uvedeného protokolu do šesti měsíců ode dne přijetí tohoto nařízení Radou, zda je provede ve svém vnitrostátním právu.
- (17) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Spojené království v souladu s rozhodnutím Rady 2000/365/ES⁽⁶⁾; Spojené království se proto neúčastní jeho přijímání a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.
- (18) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Irsko v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES⁽⁷⁾; Irsko se proto neúčastní jeho přijímání a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.
- (19) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 377/2004 ze dne 19. února 2004 o vytvoření sítě styčných úředníků pro přistěhovalectví. (Úř. věst. L 64, 2.3.2004, s. 1).

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady 2009/371/SVV ze dne 6. dubna 2009 o zřízení Evropského policejního úřadu (Europol) (Úř. věst. L 121, 15.5.2009, s. 37).

⁽³⁾ Rozhodnutí výkonného výboru ze dne 16. prosince 1998 o koordinovaném nasazení poradců pro doklady (SCH/Com-ex (98) 59 rev.) (Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 308).

⁽⁴⁾ Rozhodnutí výkonného výboru ze dne 28. dubna 1999 o styčných úřednících (SCH/Com-ex (99) 7 rev. 2) (Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 411).

⁽⁵⁾ Nařízení Rady (ES) č. 189/2008 ze dne 18. února 2008 o testování Schengenského informačního systému druhé generace (SIS II) (Úř. věst. L 57, 1.3.2008, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozhodnutí Rady 2000/365/ES ze dne 29. května 2000 o žádosti Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 131, 1.6.2000, s. 43).

⁽⁷⁾ Rozhodnutí Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irsku, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20).

k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ⁽¹⁾, která spadají do oblasti uvedené v článku 1 rozhodnutí Rady 1999/437/ES ⁽²⁾.

- (20) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ⁽³⁾, která spadají do oblasti uvedené v článku 1 rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/146/ES ⁽⁴⁾ a 2008/149/SVV ⁽⁵⁾.
- (21) Pokud jde o Lichtenštejsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejským knížectvím o přistoupení Lichtenštejského knížectví k Dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ⁽⁶⁾, která spadají do oblasti uvedené v článku 1 rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2011/349/EU ⁽⁷⁾ a 2011/350/EU ⁽⁸⁾,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Zrušení obsoletních aktů

Zrušují se tyto akty:

- rozhodnutí SCH/Com-ex (95) PV 1 rev. (vízová politika),
- rozhodnutí SCH/Com-ex (95) 21 (výměna statistických informací),
- rozhodnutí SCH/Com-ex (96) 13 rev. 1 (udělování schengenských víz),
- rozhodnutí SCH/Com-ex (97) 39 rev. (důkazy v rámci dohod o zpětném přebírání),
- rozhodnutí SCH/Com-ex (98) 1 rev. 2 (task force),
- rozhodnutí SCH/Com-ex (98) 18 rev. (potíže při získávání propustky),
- rozhodnutí SCH/Com-ex (98) 21 (vyznačování razítek do cestovních pasů),
- rozhodnutí SCH/Com-ex (98) 37 def. 2 (boj proti nedovolenému přistěhovalectví),

⁽¹⁾ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování Dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* (Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31).

⁽³⁾ Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Rady 2008/146/ES ze dne 28. ledna 2008 o uzavření Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropského společenství (Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozhodnutí Rady 2008/149/SVV ze dne 28. ledna 2008 o uzavření Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropské unie (Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 50).

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 21.

⁽⁷⁾ Rozhodnutí Rady 2011/349/EU ze dne 7. března 2011 o uzavření Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejským knížectvím o přistoupení Lichtenštejského knížectví k dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropské unie, zejména pokud jde o justiční spolupráci v trestních věcech a policejní spolupráci (Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 1).

⁽⁸⁾ Rozhodnutí Rady 2011/350/EU ze dne 7. března 2011 o uzavření Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejským knížectvím o přistoupení Lichtenštejského knížectví k dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropské unie, pokud jde o zrušení kontrol na vnitřních hranicích a pohyb osob (Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 19).

- rozhodnutí SCH/C (98) 117 (boj proti nedovolenému přistěhovalectví),
- rozhodnutí SCH/Com-ex (98) 59 rev. (poradci pro doklady),
- rozhodnutí SCH/Com-ex (99) 7 rev. 2 (styční úředníci) a
- nařízení (ES) č. 189/2008 (testování SIS II).

Článek 2

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

Ve Štrasburku dne 20. ledna 2016.

Za Evropský parlament

předseda

M. SCHULZ

Za Radu

předseda

A.G. KOENDERS

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2016/94

ze dne 20. ledna 2016

o zrušení některých aktů schengenského *acquis* v oblasti policejní spolupráce a justiční spolupráce v trestních věcech

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 82 odst. 1 písm. d) a čl. 87 odst. 2 písm. a) a c) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Zvyšování transparentnosti práva Unie představuje zásadní prvek strategie zlepšování tvorby právních předpisů, kterou orgány Unie provádějí. V této souvislosti je vhodné zrušit ty akty, které již neslouží žádnému účelu.
- (2) Některé akty, jež byly přijaty v oblasti policejní spolupráce a justiční spolupráce v trestních věcech a jsou součástí schengenského *acquis*, již nejsou relevantní vzhledem ke svému dočasnému charakteru, nebo protože jejich obsah přejala následné akty.
- (3) Rozhodnutí výkonného výboru SCH/Com-ex (93) 14 ⁽²⁾ bylo zaměřeno na zdokonalení praktické soudní spolupráce při boji proti nedovolenému obchodu s omamnými látkami pouze v případech odmítnutí spolupráce ze strany některého členského státu. Uvedené rozhodnutí se stalo obsoletním vstupem v platnost Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie, vypracované aktem Rady 2000/C-197/01 ⁽³⁾, která stanoví hlubší spolupráci mezi členskými státy, pokud jde o vzájemnou pomoc v trestních věcech, a tím i v oblasti boje proti nedovolenému obchodu s omamnými látkami.
- (4) Prohlášení výkonného výboru SCH/Com-ex (97) prohl. 13 rev. 2 ⁽⁴⁾ se týkalo únosů nezletilých osob a jejich nezákonného odejmutí osobě, jíž bylo svěřeno právo péče, jedním z rodičů. Uvedené prohlášení se stalo obsoletním vstupem v platnost nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ⁽⁵⁾ a prováděcího rozhodnutí Komise 2013/115/EU ⁽⁶⁾, která stanovují nová pravidla pro kontroly nezletilých osob překračujících vnější hranice a pravidla v souvislosti s příslušnými činnostmi centrální SIRENE.
- (5) Rozhodnutím výkonného výboru SCH/Com-ex (98) 52 ⁽⁷⁾ byla přijata schengenská Příručka přeshraniční policejní spolupráce, která členskými státy pomáhá při provádění přeshraničních operací. Uvedené rozhodnutí se stalo obsoletním po začlenění obsahu příručky do aktualizovaného katalogu doporučení pro správné provádění schengenského *acquis* a osvědčených postupů policejní spolupráce, Příručky pro přeshraniční operace a Příručky pro styčné důstojníky vyslané donucovacími orgány.

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 24. listopadu 2015 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a postoj Rady ze dne 14. prosince 2015.

⁽²⁾ Rozhodnutí výkonného výboru ze dne 14. prosince 1993 o zdokonalení praktické soudní spolupráce při boji proti nedovolenému obchodu s omamnými látkami (SCH/Com-ex (93) 14) (Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 427).

⁽³⁾ Akt Rady ze dne 29. května 2000, kterým se v souladu s článkem 34 Smlouvy o Evropské unii vypracovává Úmluva o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie (Úř. věst. C 197, 12.7.2000, s. 1).

⁽⁴⁾ Prohlášení výkonného výboru ze dne 9. února 1998 o únosech nezletilých osob (SCH/Com-ex (97) prohl. 13 rev. 2) (Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 436).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ze dne 15. března 2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) (Úř. věst. L 105, 13.4.2006, s. 1).

⁽⁶⁾ Prováděcí rozhodnutí Komise 2013/115/EU ze dne 26. února 2013 o příručce SIRENE a dalších prováděcích opatřeních k Schengenskému informačnímu systému druhé generace (SIS II) (Úř. věst. L 71, 14.3.2013, s. 1).

⁽⁷⁾ Rozhodnutí výkonného výboru ze dne 16. prosince 1998 o Příručce přeshraniční policejní spolupráce (SCH/Com-ex (98) 52) (Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 408).

- (6) Rozhodnutím výkonného výboru SCH/Com-ex (99) 11 rev. 2⁽¹⁾ byla přijata Dohoda o spolupráci při řízení o dopravních přestupcích. Tato dohoda byla uzavřena nejen mezi některými členskými státy, ale také se dvěma třetími státy (Islandem a Norskem). Nejedná se proto o součást schengenského *acquis*. Kromě toho, dohoda nikdy nevstoupila v platnost a žádný z členských států neučinil prohlášení podle čl. 20 odst. 3 uvedené dohody, pokud jde o uplatňování dohody mezi těmi členskými státy, které ji ratifikovaly. Proto není uvedené rozhodnutí relevantní a mělo by být zrušeno.
- (7) Rozhodnutí Rady 2008/173/SVV⁽²⁾ stanoví přesný rozsah, organizaci, koordinaci a postupy hodnocení pro některé testy, jejichž cílem je posoudit, zda je Schengenský informační systém II (SIS II) v souladu s technickými a funkčními požadavky vymezenými v právních nástrojích SIS II. Uvedené rozhodnutí pozbylo právního účinku dne 9. dubna 2013, kdy byl zahájen provoz SIS II.
- (8) Z důvodů právní jistoty a srozumitelnosti by uvedená obsoletní rozhodnutí a prohlášení měla být zrušena.
- (9) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž zrušení řady obsoletních aktů Unie v oblasti policejní spolupráce a justiční spolupráce v trestních věcech, které jsou součástí schengenského *acquis*, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jej může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity, jak je stanovena v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (10) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné. Vzhledem k tomu, že toto nařízení navazuje na schengenské *acquis*, rozhodne se Dánsko v souladu s článkem 4 uvedeného protokolu do šesti měsíců ode dne přijetí tohoto nařízení Radou, zda je provede ve svém vnitrostátním právu.
- (11) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se Irsko účastní v souladu s čl. 5 odst. 1 Protokolu č. 19 o schengenském *acquis* začleněném do rámce Evropské unie, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, a s čl. 6 odst. 2 rozhodnutí Rady 2002/192/ES⁽³⁾.
- (12) V návaznosti na oznámení Spojeného království ze dne 24. července 2013, učiněné podle čl. 10 odst. 4 prvního pododstavce první věty Protokolu č. 36 o přechodných ustanoveních, skončila použitelnost uvedených obsoletních rozhodnutí a prohlášení pro Spojené království dnem 1. prosince 2014, v souladu s čl. 10 odst. 4 prvním pododstavcem druhou větou uvedeného protokolu. Spojené království se proto neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.
- (13) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*⁽⁴⁾, která spadají do oblasti uvedené v článku 1 rozhodnutí Rady 1999/437/ES⁽⁵⁾.
- (14) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*⁽⁶⁾, která spadají do oblasti uvedené v článku 1 rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/149/SVV⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ Rozhodnutí výkonného výboru ze dne 28. dubna 1999 o Dohodě o spolupráci při řízení o dopravních přestupcích (SCH/Com-ex (99)11 rev. 2) (Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 428).

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady 2008/173/SVV ze dne 18. února 2008 o testování Schengenského informačního systému druhé generace (SIS II) (Úř. věst. L 57, 1.3.2008, s. 14).

⁽³⁾ Rozhodnutí Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽⁵⁾ Rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování Dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* (Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31).

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽⁷⁾ Rozhodnutí Rady 2008/149/SVV ze dne 28. ledna 2008 o uzavření Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropské unie (Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 50).

- (15) Pokud jde o Lichtenštejsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejským knížectvím o přistoupení Lichtenštejského knížectví k Dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ⁽¹⁾, která spadají do oblasti uvedené v článku 1 rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2011/349/EU ⁽²⁾,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Zrušení obsoletních aktů

Zrušují se tyto akty:

- rozhodnutí SCH/Com-ex (93) 14 (boj proti nedovolenému obchodu s omamnými látkami),
- prohlášení (SCH/Com-ex (97) prohl. 13 rev. 2 (únosy nezletilých osob),
- rozhodnutí SCH/Com-ex (98) 52 (policejní příručka),
- rozhodnutí SCH/Com-ex (99) 11 rev. 2 (dopravní přestupky) a
- rozhodnutí 2008/173/SVV (testy SIS II).

Článek 2

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

Ve Štrasburku dne 20. ledna 2016

Za Evropský parlament

předseda

M. SCHULZ

Za Radu

předseda nebo předsedkyně

A.G. KOENDERS

⁽¹⁾ Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 3.

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady 2011/349/EU ze dne 7. března 2011 o uzavření Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejským knížectvím o přistoupení Lichtenštejského knížectví k Dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropské unie, zejména pokud jde o justiční spolupráci v trestních věcech a policejní spolupráci (Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 1).

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2016/95

ze dne 20. ledna 2016

o zrušení některých aktů v oblasti policejní spolupráce a justiční spolupráce v trestních věcech

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 82 odst. 1, čl. 83 odst. 1, čl. 87 odst. 2 a čl. 88 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Zvyšování transparentnosti práva Unie představuje zásadní prvek strategie zlepšování tvorby právních předpisů, kterou orgány Unie provádějí. V této souvislosti je vhodné zrušit ty akty, které již neslouží žádnému účelu.
- (2) Některé akty, jež byly přijaty v oblasti policejní spolupráce a justiční spolupráce v trestních věcech, se staly obsoletními, protože jejich obsah přejala následné akty.
- (3) Společná akce Rady 96/610/SVV ⁽²⁾ vytvořila adresář zvláštních dovedností a odborných znalostí v oblasti boje proti terorismu za účelem jejich širší a snadnější dostupnosti pro orgány všech členských států. Uvedená společná akce se stala obsoletní vstupem v platnost rozhodnutí Rady 2009/371/SVV ⁽³⁾, které pověřilo Europol, aby podporoval a posiloval vzájemnou spolupráci mezi donucovacími orgány členských států při předcházení a boji proti terorismu a dalším formám závažné trestné činnosti, a rozhodnutí Rady 2008/615/SVV ⁽⁴⁾, které zavedlo nový rámec pro přeshraniční spolupráci v boji proti terorismu.
- (4) Společnou akcí Rady 96/699/SVV ⁽⁵⁾ byla protidrogová jednotka Europolu určena jako orgán, kterému mají být předávány informace členských států týkající se určování chemické charakteristiky. Uvedená společná akce se stala obsoletní vstupem v platnost rozhodnutí 2009/371/SVV.
- (5) Cílem společné akce Rady 96/747/SVV ⁽⁶⁾ bylo posílení spolupráce mezi donucovacími orgány členských států prostřednictvím vytvoření adresáře oblastí zvláštních dovedností a odborných znalostí. Uvedená společná akce se stala obsoletní vstupem v platnost rozhodnutí 2009/371/SVV, které svěřilo Europolu úkol rozvíjet odborné znalosti týkající se vyšetřovacích postupů příslušných orgánů členských států a poskytovat poradenství v oblasti vyšetřování.

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 24. listopadu 2015 [(dosud nezveřejněný v Úředním věstníku)] a postoj Rady ze dne 14. prosince 2015.

⁽²⁾ Společná akce 96/610/SVV ze dne 15. října 1996 přijatá Radou na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii o vytvoření a vedení adresáře zvláštních dovedností a odborných znalostí v oblasti boje proti terorismu za účelem usnadnění spolupráce mezi členskými státy Evropské unie v boji proti terorismu (Úř. věst. L 273, 25.10.1996, s. 1).

⁽³⁾ Rozhodnutí Rady 2009/371/SVV ze dne 6. dubna 2009 o zřízení Evropského policejního úřadu (Europol) (Úř. věst. L 121, 15.5.2009, s. 37).

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Rady 2008/615/SVV ze dne 23. června 2008 o posílení přeshraniční spolupráce, zejména v boji proti terorismu a přeshraniční trestné činnosti (Úř. věst. L 210, 6.8.2008, s. 1).

⁽⁵⁾ Společná akce 96/699/SVV ze dne 29. listopadu 1996 přijatá Radou na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii o výměně informací o určování chemické charakteristiky drog ke zdokonalení spolupráce mezi členskými státy v boji proti nedovolenému obchodu s drogami (Úř. věst. L 322, 12.12.1996, s. 5).

⁽⁶⁾ Společná akce 96/747/SVV ze dne 29. listopadu 1996 přijatá Radou na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii o vytvoření a vedení adresáře zvláštních dovedností a odborných znalostí v oblasti boje proti mezinárodní organizované trestné činnosti s cílem usnadnit spolupráci donucovacích orgánů mezi členskými státy Evropské unie (Úř. věst. L 342, 31.12.1996, s. 2).

- (6) Cílem společné akce Rady 96/750/SVV⁽¹⁾ bylo posílení spolupráce příslušných orgánů členských států v boji proti drogové závislosti a výzva členským státům, aby sblížily své vnitrostátní právní předpisy tak, aby byly vzájemně slučitelné v rozsahu nezbytném pro předcházení nedovolenému obchodu s drogami a boj proti němu v Unii. Uvedená společná akce se stala obsoletní vstupem v platnost Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie, vypracované aktem Rady 2000/C-197/01⁽²⁾, a rámcového rozhodnutí Rady 2004/757/SVV⁽³⁾.
- (7) Společná akce Rady 97/339/SVV⁽⁴⁾ umožnila spolupráci mezi členskými státy a uložila jim, aby sdílely informace v souvislosti s událostmi velkého rozsahu navštěvovanými velkým počtem lidí z více než jednoho členského státu za účelem udržování veřejného pořádku, ochrany osob a jejich majetku a předcházení trestné činnosti. Uvedená společná akce se stala obsoletní vstupem v platnost rozhodnutí Rady 2008/615/SVV, 2002/348/SVV⁽⁵⁾ a 2007/412/SVV⁽⁶⁾, která zavedla nová pravidla pro výměnu osobních údajů a jiných než osobních údajů a další formy spolupráce za účelem udržování veřejného pořádku a bezpečnosti při významných událostech.
- (8) Cílem společné akce Rady 97/372/SVV⁽⁷⁾ bylo posílení výměny údajů a zpravodajských informací mezi celními orgány a jinými donucovacími orgány, zejména v oblasti drog. Uvedená společná akce se stala obsoletní vstupem v platnost aktu Rady 98/C-24/01⁽⁸⁾, kterým se vypracovává Úmluva o vzájemné pomoci a spolupráci mezi celními správami, jež zavedla podrobná pravidla pro vzájemnou pomoc a spolupráci mezi členskými státy za účelem předcházení porušování vnitrostátních celních předpisů a jeho odhalování, rozhodnutí Rady 2009/917/SVV⁽⁹⁾, které posílilo účinnost postupů spolupráce a kontrolních postupů celních orgánů tím, že zavedlo celní informační systém, a rozhodnutí 2009/371/SVV, které svěřilo Europolu úkoly, jejichž cílem je podporovat celní spolupráci.
- (9) Úmluva ze dne 17. června 1998 o zákazu řízení motorových vozidel, vypracovaná na základě aktu Rady 98/C-216/01⁽¹⁰⁾, byla ratifikována pouze sedmi členskými státy a nikdy nevstoupila v platnost. Kromě toho, mezi těmito sedmi členskými státy pouze dva státy, a sice Irsko a Spojené království, učinily prohlášení podle čl. 15 odst. 4 uvedené úmluvy, které jim umožňovalo úmluvu používat ve vzájemných stycích před jejím vstupem v platnost ve všech členských státech. Nicméně v návaznosti na oznámení Spojeného království ze dne 24. července 2013, učiněné podle čl. 10 odst. 4 prvního pododstavce první věty Protokolu č. 36 o přechodných ustanoveních, skončila použitelnost uvedeného aktu Rady a uvedené úmluvy pro Spojené království dnem 1. prosince 2014, v souladu s čl. 10 odst. 4 prvním pododstavcem druhou větou uvedeného protokolu. Jelikož tyto nástroje již nelze použít mezi žádnými členskými státy, přestaly být relevantní v rámci *acquis* Unie, a měly by být proto zrušeny.

⁽¹⁾ Společná akce 96/750/SVV ze dne 17. prosince 1996 přijatá Radou na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii o sblížení právních předpisů a praxe členských států Evropské unie pro boj proti drogové závislosti a předcházení nedovolenému obchodu s drogami a boj proti němu (Úř. věst. L 342, 31.12.1996, s. 6).

⁽²⁾ Akt Rady 2000/C-197/01 ze dne 29. května 2000, kterým se v souladu s článkem 34 Smlouvy o Evropské unii vypracovává Úmluva o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie (Úř. věst. C 197, 12.7.2000, s. 1).

⁽³⁾ Rámcové rozhodnutí Rady 2004/757/SVV ze dne 25. října 2004, kterým se stanoví minimální ustanovení týkající se znaků skutkových podstat trestných činů a sankcí v oblasti nedovoleného obchodu s drogami (Úř. věst. L 335, 11.11.2004, s. 8).

⁽⁴⁾ Společná akce 97/339/SVV ze dne 26. května 1997 přijatá Radou na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii o spolupráci v oblasti veřejného pořádku a bezpečnosti (Úř. věst. L 147, 5.6.1997, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozhodnutí Rady 2002/348/SVV ze dne 25. dubna 2002 o bezpečnosti v souvislosti s fotbalovými zápasy mezinárodního rozměru (Úř. věst. L 121, 8.5.2002, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozhodnutí Rady 2007/412/SVV ze dne 12. června 2007, kterým se mění rozhodnutí 2002/348/SVV o bezpečnosti v souvislosti s fotbalovými zápasy mezinárodního rozměru (Úř. věst. L 155, 15.6.2007, s. 76).

⁽⁷⁾ Společná akce 97/372/SVV ze dne 9. června 1997 přijatá Radou na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii o upřesnění kritérií pro cílené kontroly, metody výběru atd. a shromažďování celních a policejních informací (Úř. věst. L 159, 17.6.1997, s. 1).

⁽⁸⁾ Akt Rady 98/C-24/01 ze dne 18. prosince 1997, kterým se na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii vypracovává Úmluva o vzájemné pomoci a spolupráci mezi celními správami (Úř. věst. C 24, 23.1.1998, s. 1).

⁽⁹⁾ Rozhodnutí Rady 2009/917/SVV ze dne 30. listopadu 2009 o používání informačních technologií pro celní účely (Úř. věst. L 323, 10.12.2009, s. 20).

⁽¹⁰⁾ Akt Rady 98/C-216/01 ze dne 17. června 1998 o vypracování Úmluvy o zákazu řízení motorových vozidel (Úř. věst. C 216, 10.7.1998, s. 1).

- (10) Společná akce Rady 98/427/SVV⁽¹⁾ zavedla výměnu osvědčených postupů mezi členskými státy pro vyřizování žádostí o vzájemnou pomoc v trestních věcech. Uvedená společná akce se stala obsoletní vstupem v platnost Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy.
- (11) Rámcové rozhodnutí Rady 2008/978/SVV⁽²⁾ o evropském důkazním příkazu bylo nahrazeno směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU⁽³⁾ o evropském vyšetřovacím příkazu, protože oblast působnosti evropského důkazního příkazu byla příliš omezená. Jelikož se evropský vyšetřovací příkaz bude používat mezi 26 členskými státy a evropský důkazní příkaz by zůstal použitelný mezi pouhými dvěma členskými státy, které se neúčastní evropského vyšetřovacího příkazu, pozbyl evropský důkazní příkaz svou užitečnost jako nástroj pro spolupráci v trestních věcech a měl by být zrušen.
- (12) Z důvodů právní jistoty a srozumitelnosti by uvedené obsoletní společné akce, uvedená úmluva, uvedený akt Rady a uvedené rámcové rozhodnutí měly být zrušeny.
- (13) Ačkoli jsou v čl. 83 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie uvedeny směrnice, je volba nařízení jakožto nástroje pro zrušení společné akce 96/750/SVV a rámcového rozhodnutí 2008/978/SVV vhodná, neboť toto nařízení nestanoví minimální pravidla týkající se vymezení trestných činů a sankcí, ale pouze ruší obsoletní akty, aniž by je nahrazoval novými.
- (14) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž zrušení řady obsoletních aktů Unie v oblasti policejní spolupráce a justiční spolupráce v trestních věcech, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jej může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity, jak je stanovena v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (15) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.
- (16) V souladu s článkem 3 a čl. 4a odst. 1 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irsku s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, oznámilo Irsko své přání účastnit se přijímání a používání tohoto nařízení.
- (17) V návaznosti na oznámení Spojeného království ze dne 24. července 2013, učiněné podle čl. 10 odst. 4 prvního pododstavce první věty Protokolu č. 36 o přechodných ustanoveních, skončila použitelnost společných akcí 96/610/SVV, 96/699/SVV, 96/747/SVV, 96/750/SVV, 97/339/SVV, 97/372/SVV a 98/427/SVV, a aktu Rady 98/C-216/01 pro Spojené království dnem 1. prosince 2014, v souladu s čl. 10 odst. 4 prvním pododstavcem druhou větou uvedeného protokolu. Spojené království se proto neúčastní přijímání tohoto nařízení, pokud jde o uvedené právní akty, a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné. Nicméně v souladu s čl. 10 odst. 4 prvním pododstavcem třetí větou uvedeného protokolu se rámcové rozhodnutí 2008/978/SVV vztahuje na Spojené království i nadále, a to ve znění směrnice 2014/41/EU. V souladu s článkem 3 a čl. 4a odst. 1 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irsku s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, oznámilo tudíž Spojené království své přání účastnit se přijímání a používání tohoto nařízení,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Zrušení obsoletních aktů

Zrušují se tyto akty:

— společná akce 96/610/SVV (adresář zvláštních dovedností a odborných znalostí v oblasti boje proti terorismu),

⁽¹⁾ Společná akce 98/427/SVV ze dne 29. června 1998 přijatá Radou na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii o správných postupech při poskytování vzájemné právní pomoci v trestních věcech (Úř. věst. L 191, 7.7.1998, s. 1).

⁽²⁾ Rámcové rozhodnutí Rady 2008/978/SVV ze dne 18. prosince 2008 o evropském důkazním příkazu k zajištění předmětů, listin a údajů pro účely řízení v trestních věcech (Úř. věst. L 350, 30.12.2008, s. 72).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU ze dne 3. dubna 2014 o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech (Úř. věst. L 130, 1.5.2014, s. 1).

- společná akce 96/699/SVV (určování chemické charakteristiky drog),
- společná akce 96/747/SVV (adresář zvláštních dovedností a odborných znalostí v oblasti boje proti organizované trestné činnosti),
- společná akce 96/750/SVV (boj proti drogové závislosti a nedovolenému obchodu s drogami),
- společná akce 97/339/SVV (spolupráce v oblasti veřejného pořádku a bezpečnosti),
- společná akce 97/372/SVV (spolupráce mezi celními orgány),
- akt Rady 98/C-216/01 a úmluva ze dne 17. června 1998 (zákaz řízení motorových vozidel),
- společná akce 98/427/SVV (správné postupy při poskytování vzájemné právní pomoci v trestních věcech) a
- rámcové rozhodnutí 2008/978/SVV (evropský důkazní příkaz).

Článek 2

Přechodná ustanovení

Jakýkoli evropský důkazní příkaz vykonávaný podle rámcového rozhodnutí 2008/978/SVV se nadále až do skončení příslušného trestního řízení pravomocným rozhodnutím řídí uvedeným rámcovým rozhodnutím.

Článek 3

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

Ve Štrasburku dne 20. ledna 2016

Za Evropský parlament

předseda

M. SCHULZ

Za Radu

předseda nebo předsedkyně

A.G. KOENDERS

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2016/96

ze dne 20. ledna 2016

o změně nařízení (EU) č. 1236/2010, kterým se stanoví systém kontroly a vynucování platný v oblasti vymezené Úmluvou o budoucí multilaterální spolupráci při rybolovu v severovýchodním Atlantiku

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 43 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1236/2010 ⁽³⁾ se v právu Unie provádí ustanovení o systému kontroly a vynucování (dále jen „systém“) zřízeném doporučením, které přijala Komise pro rybolov v severovýchodním Atlantiku (NEAFC) na svém výročním zasedání dne 15. listopadu 2006, a následně pozměněném na základě několika doporučení přijatých na výročních zasedáních v listopadu 2007, listopadu 2008 a listopadu 2009.
- (2) Na svém výročním zasedání v listopadu 2012 přijala NEAFC doporučení 15:2013, kterým se mění článek 13 systému týkající se oznamování překládek a přístavu vykládky. Na svém dalším výročním zasedání v listopadu 2013 přijala NEAFC doporučení 9:2014, kterým se mění článek 1 systému, pokud jde o definice, články 20 až 25 systému, pokud jde o několik ustanovení týkajících se státní přístavní inspekce zahraničních rybářských plavidel, a článek 28 systému, pokud jde o řízení pro porušení předpisů. Na svém výročním zasedání v listopadu 2014 přijala NEAFC doporučení 12:2015, kterým se mění doporučení 9:2014, pokud jde o články 22 a 23 systému o státní přístavní inspekci zahraničních rybářských plavidel.
- (3) Podle článků 12 a 15 Úmluvy o budoucí multilaterální spolupráci při rybolovu v severovýchodním Atlantiku, která byla schválena rozhodnutím Rady 81/608/EHS ⁽⁴⁾, vstoupilo doporučení 15:2013 v platnost dne 8. února 2013.
- (4) Doporučení 9:2014 ve znění doporučení 12:2015 vstoupilo v platnost dne 1. července 2015. Vzhledem k tomu, že se doporučení 9:2014 stalo pro smluvní strany závazným k uvedenému dni, je vhodné sjednotit den použitelnosti některých ustanovení tohoto nařízení se dnem použitelnosti uvedeného doporučení.
- (5) Je nezbytné tato doporučení provést v právu Unie. Nařízení (EU) č. 1236/2010 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

⁽¹⁾ Úř. věst. C 332, 8.10.2015, s. 81.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 15. prosince 2015 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a postoj Rady ze dne 15. ledna 2016.

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1236/2010 ze dne 15. prosince 2010, kterým se stanoví systém kontroly a vynucování platný v oblasti vymezené Úmluvou o budoucí multilaterální spolupráci při rybolovu v severovýchodním Atlantiku a zrušuje nařízení Rady (ES) č. 2791/1999 (Úř. věst. L 348, 31.12.2010, s. 17).

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Rady 81/608/EHS ze dne 13. července 1981 o uzavření Úmluvy o budoucí multilaterální spolupráci při rybolovu v severovýchodním Atlantiku (Úř. věst. L 227, 12.8.1981, s. 21).

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (EU) č. 1236/2010 se mění takto:

1) Článek 3 se mění takto:

a) bod 6 se nahrazuje tímto:

„6) ‚rybolovnými činnostmi‘ rybolov včetně společných rybolovných operací, zpracování ryb, překládky či vykládky rybolovných zdrojů nebo produktů z těchto zdrojů a všech ostatních obchodních činností, které souvisejí s přípravou na rybolov či s rybolovem, včetně balení, přepravy, doplnění paliva nebo zásob;“

b) bod 10 se nahrazuje tímto:

„10) ‚plavidlem nesmluvní strany‘ jakékoli plavidlo zapojené do rybolovných činností, které nepluje pod vlajkou smluvní strany, včetně plavidel, u kterých existuje důvodné podezření, že jsou bez státní příslušnosti;“

c) bod 13 se nahrazuje tímto:

„13) ‚přístavem‘ jakékoli místo na pobřeží používané pro vykládku či poskytování služeb ve vztahu k rybolovným činnostem nebo na jejich podporu nebo místo na pobřeží nebo nedaleko něj, které je smluvní stranou určeno pro překládku rybolovných zdrojů.“

2) V čl. 9 odst. 1 písm. d) se poslední věta nahrazuje tímto:

„Aniž je dotčena kapitola IV, nejméně 24 hodin před uskutečněním každé vykládky oznámí přijímající plavidlo celkový úlovek na palubě, celkovou hmotnost ryb, které mají být vyloženy, název přístavu a odhadované datum a čas vykládky bez ohledu na to, zda má k vykládce dojít v přístavu v oblasti úmluvy či mimo ni.“

3) Název kapitoly IV se nahrazuje tímto:

„STÁTNÍ PŘÍSTAVNÍ INSPEKCE RYB ULOVENÝCH PLAVIDLÝ, KTERÁ PLUJÍ POD VLAJKOU JINÉ SMLUVNÍ STRANY“

4) Článek 22 se nahrazuje tímto:

„Článek 22

Oblast působnosti

Aniž je dotčeno nařízení (ES) č. 1224/2009 a nařízení Rady (ES) č. 1005/2008 (*), vztahují se ustanovení této kapitoly na využití přístavů členských států rybářskými plavidly, která mají na palubě rybolovné zdroje ulovené v oblasti úmluvy rybářskými plavidly plujícími pod vlajkou jiné smluvní strany, jež nebyly předtím vyloženy nebo přeloženy v přístavu.

5) Článek 23 se nahrazuje tímto:

„Článek 23

Určené přístavy

Členské státy určí a oznámí Komisi přístavy, v nichž je povoleno provádět vykládku či překládku rybolovných zdrojů ulovených v oblasti úmluvy rybářskými plavidly plujícími pod vlajkou jiné smluvní strany nebo poskytování přístavních služeb těmto plavidlům. Komise oznámí tyto přístavy sekretariátu NEAFC a informuje jej o veškerých změnách seznamu určených přístavů alespoň patnáct dnů předtím, než změny vstoupí v platnost.

Vykládky a překládky ryb ulovených v oblasti úmluvy rybářskými plavidly plujícími pod vlajkou jiné smluvní strany, jakož i poskytování přístavních služeb těmto plavidlům jsou povoleny pouze v určených přístavech.“

(*) Nařízení Rady (ES) č. 1005/2008 ze dne 29. září 2008, kterým se zavádí systém Společenství pro předcházení, potírání a odstranění nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu, mění nařízení (EHS) č. 2847/93, (ES) č. 1936/2001 a (ES) č. 601/2004 a zrušují nařízení (ES) č. 1093/94 a (ES) č. 1447/1999 (Úř. věst. L 286, 29.10.2008, s. 1).“

6) Článek 24 se mění takto:

a) odstavce 1 se nahrazuje tímto:

„1. V souladu s článkem 6 nařízení (ES) č. 1005/2008, pokud má velitel rybářského plavidla, na jehož palubě se nacházejí ryby uvedené v článku 22 tohoto nařízení, v úmyslu vplout do přístavu, oznámí to on sám nebo jeho zástupce příslušným orgánům členského státu, jehož přístav hodlá použít, nejméně tři pracovní dny před odhadovaným příplutím.

Členský stát však může stanovit jinou lhůtu pro oznámení, a to zejména s ohledem na druh zpracování ulovených ryb nebo na vzdálenost mezi lovišti a svými přístavy. V takovém případě členský stát neprodleně uvědomí Komisi nebo subjekt, který Komise určí, a sekretariát NEAFC.“

b) v odstavci 2 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„2. Zasilatel může předběžné oznámení podle odstavce 1 zrušit tím, že příslušné orgány přístavu, který hodlal velitel použít, o tom uvědomí alespoň 24 hodin před oznámeným předpokládaným časem příplutí do přístavu.“

7) Článek 25 se mění takto:

a) nadpis se nahrazuje tímto:

„Oprávnění k vykládce nebo překládce a jinému využití přístavu“;

b) v odstavci 1 se návěť nahrazuje tímto:

„1. V reakci na oznámení zasláné podle článku 24 stát vlajky rybářského plavidla, které hodlá provést vykládku či překládku, nebo v případě, že plavidlo provádělo překládku mimo vody Unie, stát či státy vlajky předávajícího plavidla vyplněním předběžného oznámení uvedeného v článku 24 potvrdí, že:“;

c) odstavce 2 se nahrazuje tímto:

„2. Překládka nebo vykládka může začít až poté, co příslušné orgány členského státu přístavu vydají prostřednictvím řádně vyplněného předběžného oznámení podle článku 24 oprávnění. Takovéto oprávnění se udělí pouze tehdy, pokud stát vlajky předložil potvrzení uvedené v odstavci 1.“;

d) vkládá se nový odstavec, který zní:

„3a. Vykládka, překládka a jiné využití přístavu se nepovolí, jestliže členský stát přístavu obdrží jasný důkaz o tom, že úlovek na palubě byl odloven v rozporu s platnými požadavky smluvní strany, pokud jde o oblasti podléhající pravomoci této smluvní strany.“;

e) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Příslušné orgány členského státu přístavu neprodleně oznámí veliteli plavidla nebo jeho zástupci a státu vlajky plavidla prostřednictvím řádného vyplnění předběžného oznámení podle článku 24 své rozhodnutí, zda vykládku, překládku či jiné využití přístavu povolí, či nikoli, a informují o tom sekretariát NEAFC.“

8) Článek 26 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Na základě řízení rizik, které zohledňuje obecné pokyny uvedené v příloze II, podrobí každý členský stát během každého vykazovaného roku ve svých přístavech inspekci alespoň 5 % vykládek či překládek čerstvých ryb a alespoň 7,5 % zmrazených ryb.“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. Inspekce jsou vedeny spravedlivým, transparentním a nediskriminačním způsobem a způsobem neobtěžujícím rybářské plavidlo.“;

c) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Inspektoři prověřují všechny příslušné části plavidla, aby ověřili dodržování příslušných opatření pro zachování a řízení zdrojů. Inspekce jsou vedeny v souladu s postupy stanovenými v příloze III.“;

d) vkládá se nový odstavec, který zní:

„2a. Každý členský stát vynaloží veškeré úsilí, aby byla usnadněna komunikace s velitelem či vedoucími členy posádky plavidla, a v případě potřeby a dle možností zajistí inspektorovi doprovod tlumočnicka.“;

e) vkládá se nový odstavec, který zní:

„3a. Vnitrostátní inspektoři nebrání velitelům v komunikaci s orgány státu vlajky.“;

f) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Členský stát přístavu může přizvat inspektory jiných smluvních stran, aby doprovázeli jeho vlastní inspektory a pozorovali inspekce.“

9) V čl. 29 odst. 2 se doplňuje věta, která zní:

„Členský stát, který provádí inspekci, sdělí případně zjištění této inspekce také smluvnímu státu, v jehož vodách došlo k porušení předpisů, a státu, jehož státním příslušníkem je velitel plavidla.“

10) Příloha se označuje jako „Příloha I“.

11) Doplnuje se nová příloha II obsažená v příloze I tohoto nařízení.

12) Doplnuje se nová příloha III obsažená v příloze II tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Ustanovení čl. 1 bodu 1 a bodů 4 až 12 se však použijí od 1. července 2015.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 20. ledna 2016.

Za Evropský parlament

předseda

M. SCHULZ

Za Radu

předseda

A.G. KOENDERS

PŘÍLOHA I

V nařízení (EU) č. 1236/2010 se doplňuje příloha, která zní:

„PŘÍLOHA II

**OBECNÉ POKYNY PRO ŘÍZENÍ RIZIK V SOUVISLOSTI S INSPEKČÍ ČLENSKÉHO STÁTU
PŘÍSTAVU**

Řízením rizik se rozumí systematické zjišťování rizik a provádění všech nezbytných opatření s cílem omezit vystavení riziku. To zahrnuje činnosti jako shromažďování údajů a informací, analyzování a hodnocení rizik, přípravu a přijímání opatření a pravidelné sledování a přezkum procesu a jeho výsledků.

S cílem usnadnit dodržování tohoto nařízení vymezí každý členský stát přístavu na základě posouzení rizik svou strategií pro řízení rizik. Tato strategie by měla zahrnovat určení, popis a rozdělení vhodných nákladově efektivních kontrolních nástrojů a inspekčních prostředků podle povahy a odhadované míry každého rizika a dosažení cílových standardů.

Aby bylo možno provést včasné analýzy rizik a obecné vyhodnocení příslušných informací o kontrolách a inspekcích, jsou pro činnosti v oblasti kontroly, inspekce a ověřování stanovena kritéria hodnocení a řízení rizik.

Jednotlivá rybářská plavidla, skupiny rybářských plavidel, jejich provozovatelé nebo rybolovné činnosti týkající se různých druhů v různých částech oblasti úmluvy jsou předmětem kontroly a inspekcí podle přidělené úrovně rizika, mimo jiné s využitím těchto obecných předpokladů ve vztahu ke kritériím úrovně rizika, pokud jde o kontroly vykládek a překládek v přístavu prováděné členskými státy přístavu:

- a) úlovky odlovené plavidlem nesmluvní strany;
 - b) zmrazené úlovky;
 - c) úlovky velkého objemu;
 - d) úlovky, které byly předtím přeloženy na moři;
 - e) úlovky odlovené mimo vody spadající do jurisdikce smluvních stran, tedy v oblasti upravené předpisy;
 - f) úlovky odlovené v oblasti úmluvy i mimo ni;
 - g) úlovky druhů s vysokou hodnotou;
 - h) úlovky pocházející z rybolovných zdrojů, pro něž existují velmi omezená rybolovná práva;
 - i) počet dříve provedených inspekcí a počet zjištěných případů porušení předpisů u plavidla nebo provozovatele plavidla.“
-

PŘÍLOHA II

V nařízení (EU) č. 1236/2010 se doplňuje příloha, která zní:

„PŘÍLOHA III

POSTUPY PŘI INSPEKCI PROVÁDĚNÉ ČLENSKÝM STÁTEM PŘÍSTAVU

Vnitrostátní inspektoři:

- a) ověří, že doklad totožnosti plavidla na palubě a informace týkající se vlastníka plavidla jsou pravdivé, úplné a správné, v případě potřeby i prostřednictvím náležitého oslovení příslušného státu vlajky nebo nahlédnutí do mezinárodního rejstříku plavidel;
 - b) ověří, že vlajka plavidla a značení (např. název, vnější registrační číslo, identifikační číslo lodi stanovené Mezinárodní námořní organizací (IMO), mezinárodní rádiová volací značka a další značení, hlavní rozměry) jsou v souladu s informacemi uvedenými v dokumentaci;
 - c) ověří, že povolení k rybolovu a činnostem spojeným s rybolovem jsou pravdivá, úplná, správná a v souladu s informacemi poskytnutými podle článku 24;
 - d) přezkoumají všechnu další příslušnou dokumentaci a záznamy uložené na palubě včetně těch, které jsou v elektronickém formátu a v systému sledování plavidel (VMS), a dále údaje poskytnuté státem vlajky či příslušnými regionálními organizacemi pro řízení rybolovu. Příslušná dokumentace může zahrnovat lodní deníky, informace o úlovku a překládce a obchodní dokumentaci, seznam posádky, rozpisy a nákresy uskladnění, popisy ložných prostor pro ryby a dokumentaci vyžadovanou podle Úmluvy o mezinárodním obchodu s ohroženými druhy volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (CITES);
 - e) zkontrolují všechna příslušná lovná zařízení na palubě, včetně lovných zařízení uložených mimo dohled či souvisejících zařízení, a ověří, zda odpovídají podmínkám povolení. Lovné zařízení je také zkontrolováno, aby bylo zajištěno, že parametry, jako je velikost ok a lanek, zařízení a připojení, rozměry a nastavení sítí, kryté vrše, drapáky, velikost a počet háčků, jsou v souladu s platnými nařízeními a značení odpovídá povolenému značení pro plavidlo;
 - f) zjistí, zda byly ryby na palubě vyloveny v souladu s platnými povoleními;
 - g) sledují celou vykládku nebo překládku nákladu a provádějí křížové kontroly množství zaznamenaných v předběžném oznámení o vykládce, rozčleněných podle druhů, a množství, která byla vyložena nebo přeložena, rozčleněných podle druhů;
 - h) zkontrolují ryby včetně odběru vzorků za účelem zjištění jejich množství a složení. Inspektoři mohou při této činnosti otvírat kontejnery, v nichž jsou ryby předběžně baleny, a přemísťovat úlovek nebo kontejnery k ověření neporušenosti ložných prostor pro ryby. Tato kontrola může zahrnovat inspekce druhu produktu a určení nominální hmotnosti;
 - i) po dokončení vykládky či překládky ověří a podle jednotlivých druhů zaznamenají množství ryb, které zůstaly na palubě;
 - j) zhodnotí, zda existuje důvodné podezření, že plavidlo provádí nezákonný, nehlášený a neregulovaný rybolov nebo činnosti spojené s rybolovem podporující takový rybolov;
 - k) poskytnou veliteli plavidla zprávu obsahující výsledky inspekce včetně případných opatření, která by mohla být přijata; tuto zprávu podepíše jak inspektor, tak velitel. Velitelův podpis zprávy slouží pouze jako potvrzení o tom, že obdržel její kopii. Velitel dostane příležitost, aby do zprávy zařadil poznámky či námitky a případně kontaktoval příslušné orgány státu vlajky, zejména pokud má vážné obtíže s porozuměním obsahu zprávy. Kopie zprávy je poskytnuta veliteli; a
 - l) v případě, že je to nezbytné a možné, zajistí překlad příslušné dokumentace.“
-

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2016/97

ze dne 20. ledna 2016

o distribuci pojištění (přepracované znění)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 53 odst. 1 a článek 62 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/92/ES ⁽³⁾ je třeba provést řadu změn. V zájmu srozumitelnosti by tato směrnice měla být přepracována.
- (2) Protože hlavním cílem a předmětem tohoto přepracovaného znění je harmonizace vnitrostátních předpisů týkajících se distribuce pojištění a zajištění, a vzhledem k tomu, že tyto činnosti jsou vykonávány po celé Unii, měla by být nová směrnice založena na čl. 53 odst. 1 a článku 62 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“). Forma směrnice je vhodná k tomu, aby bylo případně možno přizpůsobit prováděcí ustanovení v oblastech, kterých se tato směrnice týká, specifickým vlastnostem konkrétního trhu a právního systému v jednotlivých členských státech. Účelem této směrnice by také měla být koordinace vnitrostátních pravidel týkajících se přístupu k distribuci pojištění a zajištění.
- (3) Cílem této směrnice je však minimální harmonizace, a proto by neměla bránit členským státům, aby v zájmu ochrany zákazníků zachovaly nebo zavedly přísnější ustanovení, jsou-li taková ustanovení v souladu s právem Unie včetně této směrnice.
- (4) Zprostředkovatelé pojištění a zajištění hrají ústřední roli v distribuci pojistných a zajistných produktů v Unii.
- (5) Pojistné produkty mohou distribuovat různé typy osob nebo institucí, jako jsou agenti, makléři a provozovatelé takzvaného „bankopojištění“, pojišťovny, cestovní kanceláře a půjčovny automobilů. Rovný přístup k hospodářským subjektům a ochrana zákazníka vyžadují, aby se tato směrnice vztahovala na veškeré tyto osoby a instituce.
- (6) Spotřebitelé by měli mít stejnou úroveň ochrany i přes rozdíly ve způsobech distribuce. S cílem zajistit, aby pro všechny platila stejná míra ochrany a aby spotřebitelé mohli mít prospěch ze srovnatelných standardů, zejména v oblasti sdělování informací, je zásadní, aby měli distributoři rovné podmínky.
- (7) Provádění směrnice 2002/92/ES ukázalo, že řadu ustanovení je třeba blíže upřesnit, aby se usnadnil výkon distribuce pojištění, a že ochrana spotřebitelů vyžaduje rozšířit oblast působnosti uvedené směrnice na prodej všech pojistných produktů. Pojišťovny, které pojistné produkty prodávají přímo, by měly být zahrnuty do oblasti působnosti této směrnice podobně jako pojišťovací agenti a makléři.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 44, 15.2.2013, s. 95.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 24. listopadu 2015 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 14. prosince 2015.

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/92/ES ze dne 9. prosince 2002 o zprostředkování pojištění (Úř. věst. L 9, 15.1.2003, s. 3).

- (8) Aby bylo zajištěno, že se uplatní stejná úroveň ochrany bez ohledu na to, jakou cestou zákazníci pojistný produkt koupili – zda přímo od pojišťovny, nebo nepřímo od zprostředkovatele – je třeba, aby oblast působnosti této směrnice zahrnovala nejen pojišťovny či zprostředkovatele, ale i další účastníky na trhu, pro něž je prodej pojistných produktů doplňkovou službou, jako jsou cestovní kanceláře a půjčovny automobilů, ledaže splňují podmínky pro výjimku.
- (9) Nadále existují značné rozdíly mezi vnitrostátními předpisy, což vytváří překážky pro přístup k distribuci pojištění a zajištění na vnitřním trhu a pro její výkon. Je zapotřebí dále upevňovat vnitřní trh a podporovat skutečný vnitřní trh s pojistnými produkty a službami v oblasti životního i neživotního pojištění.
- (10) Současné i nedávné finanční otřesy zdůraznily význam zajištění účinné ochrany spotřebitele ve všech finančních odvětvích. Je proto vhodné posílit důvěru zákazníků a vytvořit jednotnější regulaci v oblasti distribuce pojistných produktů s cílem zajistit přiměřenou úroveň ochrany zákazníků v celé Unii. Ve srovnání se směrnicí 2002/92/ES by mělo dojít ke zvýšení úrovně ochrany spotřebitelů, aby se omezila nutnost zavádět rozdílná opatření v jednotlivých členských státech. Je důležité vzít v úvahu specifickou povahu pojistných smluv ve srovnání s investičními produkty regulovanými v rámci směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU⁽¹⁾. Proto by distribuce pojistných smluv, včetně pojistných produktů s investiční složkou, měla být regulována touto směrnicí a měla by odpovídat směrnicí 2014/65/EU. Měly by být posíleny minimální normy, pokud jde o pravidla distribuce, a měly by být vytvořeny rovné podmínky vztahující se na všechny pojistné produkty s investiční složkou.
- (11) Tato směrnice by se měla vztahovat na osoby, jejichž činnost spočívá v poskytování služeb distribuce pojištění či zajištění třetím stranám.
- (12) Tato směrnice by se měla vztahovat na osoby, jejichž činnost spočívá v poskytování informací o jedné nebo více pojistných smlouvách v návaznosti na kritéria zvolená zákazníkem, ať již prostřednictvím internetové stránky, nebo jiných médií, nebo informování o hodnocení pojistných produktů nebo o slevách z ceny pojistné smlouvy, pokud je zákazník schopen přímo či nepřímo uzavřít na konci takového procesu pojistnou smlouvu. Tato směrnice by se neměla vztahovat na internetové stránky spravované veřejnými orgány nebo sdruženími spotřebitelů, které nemají za cíl uzavření jakékoliv smlouvy, ale jen srovnávají pojistné produkty dostupné na trhu.
- (13) Tato směrnice by se neměla vztahovat na pouhé prvotní činnosti spočívající v poskytování údajů a informací zprostředkovatelům pojištění či zajištění nebo pojišťovnám či zajišťovnám o možných pojistnících, nebo informací o pojistných či zajišťovacích produktech nebo zprostředkovatelích pojištění či zajištění nebo o pojišťovnách či zajišťovnách možným pojistníkům.
- (14) Tato směrnice by se neměla vztahovat na osoby s jinou profesní činností, jako jsou daňoví odborníci, účetní nebo právníci, které v průběhu této jiné profesní činnosti příležitostně radí ve věcech pojistného krytí, ani by se neměla vztahovat na pouhé poskytování informací obecné povahy o pojistných produktech, pokud účelem této činnosti není pomáhat zákazníkům s uzavíráním nebo plněním pojistných nebo zajišťovacích smluv. Tato směrnice by se neměla vztahovat na profesionální správu pojistných událostí pro pojišťovny nebo zajišťovny ani na likvidaci škod a odborné posuzování pojistných událostí.
- (15) Tato směrnice by se neměla vztahovat na osoby vykonávající distribuci pojištění jako vedlejší činnost v případě, že pojistné nepřesahuje určitou částku a rozsah krytých rizik je omezen. Takové pojištění může být doplňkem zboží nebo služby, včetně ve vztahu k riziku nevyužití předpokládané služby, která by měla být využita v určité situaci, jako je například cesta vlakem, členství ve sportovním klubu nebo sezonní divadelní předplatné, a další rizika spojená s cestováním, jako je zrušení cesty nebo ztráta zavazadla. Nicméně v zájmu zajištění toho, aby byla s distribucí pojištění vždy spojena přiměřená míra ochrany spotřebitele, by měla pojišťovna nebo zprostředkovatel pojištění, který provádí distribuci prostřednictvím zprostředkovatele doplňkového pojištění, na něhož se nevztahují požadavky stanovené v této směrnicí, zajistit splnění některých základních požadavků, jako je například informace o jeho totožnosti a o způsobu, jakým lze podat stížnost, a posouzení požadavků a potřeb zákazníka.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 349).

- (16) Tato směrnice by měla zaručit, že platí stejná úroveň ochrany spotřebitelů a že spotřebitelé mohou těžit ze srovnatelných standardů. Tato směrnice by měla podpořit rovné podmínky hospodářské soutěže a stejný přístup pro zprostředkovatele nezávisle na tom, zda jsou smluvně vázáni na pojišťovnu, či nikoli. Pro spotřebitele je přínosné, pokud jsou pojištné produkty distribuovány různými kanály a zprostředkovateli, kteří navázali různé druhy spolupráce s pojišťovnami, pokud mají povinnost provádět podobná pravidla pro ochranu spotřebitelů. Členské státy by to při provádění této směrnice měly vzít v úvahu.
- (17) V této směrnici by měly být zohledněny rozdíly mezi typy distribučních kanálů. Měly by se například vzít v úvahu zvláštnosti zprostředkovatelů pojištění, jejichž smluvním závazkem je vykonávat distribuci pojištění výhradně pro jednu nebo více pojišťoven (smluvně vázaní zprostředkovatelé pojištění), kteří působí na trzích některých členských států, a měly by se vytvořit vhodné a přiměřené podmínky použitelné na různé druhy distribuce. Zejména by členské státy měly mít možnost stanovit, aby distributor pojištění nebo zajištění, který odpovídá za činnost zprostředkovatele pojištění, zajištění nebo doplňkového pojištění, zajistil, aby tento zprostředkovatel splňoval podmínky registrace, a zaregistrovat jej.
- (18) Zprostředkovatelé pojištění, zajištění a doplňkového pojištění, kteří jsou fyzickými osobami, by měli být registrováni u příslušného orgánu členského státu, v němž mají bydliště. Ve vztahu k těmto osobám, které denně cestují mezi členským státem soukromého bydliště a členským státem, z něhož vykonávají svou distribuční činnost, tj. kde mají obchodní sídlo, by měl být členským státem registrace stát, v němž mají obchodní sídlo. Zprostředkovatelé pojištění, zajištění a doplňkového pojištění, kteří jsou právníckými osobami, by měli být registrováni u příslušného orgánu členského státu, v němž mají své sídlo (nebo své ústředí, pokud podle svého vnitrostátního práva nemají žádné sídlo). Členské státy by měly mít možnost dovolit jiným orgánům spolupráci s příslušnými orgány při registraci a regulaci zprostředkovatelů pojištění. Zprostředkovatelé pojištění, zajištění a doplňkového pojištění by měli být registrováni za předpokladu, že splňují přísné profesní požadavky týkající se schopností, dobré pověsti, pojištného krytí odpovědnosti při výkonu povolání a finanční vybavenosti. Zprostředkovatelé, kteří jsou již v členských státech registrováni, by neměli mít povinnost se podle této směrnice znovu registrovat.
- (19) Nemožnost zprostředkovatelů pojištění působit volně v celé Unii brání řádnému fungování vnitřního trhu s pojištěním. Tato směrnice je významným krokem směrem k zajištění vyšší míry ochrany spotřebitele a integrace trhu.
- (20) Zprostředkovatelé pojištění, zajištění a doplňkového pojištění by měli mít možnost využívat svobodu usazování i volný pohyb služeb, zaručené ve Smlouvě o fungování EU. Registrace v jejich domovském členském státě by proto měla zprostředkovatelům pojištění, zajištění a doplňkového pojištění umožnit působit v jiných členských státech v souladu se zásadami svobody usazování i volného pohybu služeb, pokud byly dodrženy odpovídající oznamovací postupy mezi příslušnými orgány.
- (21) V zájmu zajištění vysoké kvality služeb a účinné ochrany spotřebitelů by měly domovské a hostitelské členské státy úzce spolupracovat při prosazování povinností stanovených v této směrnici. Pokud zprostředkovatelé pojištění, zajištění nebo doplňkového pojištění vykonávají činnost v různých členských státech v rámci volného pohybu služeb, měl by za zajištění dodržování povinností stanovených v této směrnici odpovídat příslušný orgán domovského členského státu, a to s ohledem na veškerou činnost v rámci vnitřního trhu. Zjistí-li příslušný orgán hostitelského členského státu jakákoli porušení povinností, k nimž dochází na jeho území, měl by o tom informovat příslušný orgán domovského členského státu, jenž by měl být poté povinen přijmout vhodná opatření. Tak tomu je především v případě porušení pravidel týkajících se dobré pověsti, požadavků na odborné znalosti a způsobilost a výkonu činnosti. Navíc by měl být příslušný orgán hostitelského členského státu oprávněn zasáhnout, jestliže domovský členský stát nepřijme vhodná opatření nebo nejsou-li přijatá opatření dostatečná.
- (22) V případě založení pobočky nebo zřízení trvalé přítomnosti v jiném členském státě je vhodné rozdělit odpovědnost za prosazování povinností mezi domovský a hostitelský členský stát. Zatímco odpovědnost za plnění povinností, které se týkají činnosti jako celku – jako jsou pravidla týkající se požadavků na odbornou způsobilost – by měla

zůstat u příslušného orgánu domovského členského státu ve stejném režimu jako v případě poskytování služeb, příslušný orgán hostitelského členského státu by měl převzít odpovědnost za prosazování pravidel týkajících se požadavků na informace a výkon činnosti s ohledem na služby poskytované v rámci jeho území. Pokud by však příslušný orgán hostitelského členského státu zjistil jakákoli porušení povinností, k nimž došlo na jeho území, ve vztahu k nimž tato směrnice nepřenáší odpovědnost na hostitelský členský stát, měl by o tom informovat příslušný orgán domovského členského státu, které by měl být poté povinen přijmout vhodná opatření. Tak tomu je především v případě porušení pravidel týkajících se dobré pověsti a požadavků na odborné znalosti a způsobilost. Navíc by měl být příslušný orgán hostitelského členského státu oprávněn zasáhnout, jestliže domovský členský stát nepřijme vhodná opatření nebo nejsou-li přijatá opatření dostatečná.

- (23) Příslušné orgány členských států by měly mít k dispozici veškeré prostředky, které jsou nezbytné k zajištění řádného výkonu činnosti zprostředkovatelů pojištění a zajištění a zprostředkovatelů doplňkového pojištění v rámci celé Unie na základě svobody usazování nebo volného pohybu služeb. Aby byl zajištěn účinný dohled, měla by být veškerá opatření příslušných orgánů, bez ohledu na význam dotyčného distributora pro celkovou finanční stabilitu trhu, přiměřená povaze, rozsahu a složitosti rizik spojených s činností určitého distributora.
- (24) Členské státy by měly zřídit jediné informační místo poskytující přístup k jejich rejstříkům zprostředkovatelů pojištění, zajištění a doplňkového pojištění. Toto jediné informační místo by mělo rovněž obsahovat hypertextové odkazy na všechny příslušné orgány v jednotlivých členských státech. V zájmu zvýšení transparentnosti a usnadnění přeshraničního obchodu by Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění (EIOPA), zřízený na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010⁽¹⁾, měl vytvořit, zveřejnit a průběžně aktualizovat jednotnou elektronickou databázi obsahující záznam o každém zprostředkovateli pojištění, zajištění a doplňkového pojištění, který oznámil svůj úmysl využít svobody usazování nebo volného pohybu služeb. Aby byl orgán EIOPA schopen tento úkol plnit, měly by mu členské státy neprodleně poskytovat náležité informace. Databáze by měla obsahovat hypertextové odkazy na všechny příslušné orgány v jednotlivých členských státech. Všechny příslušné orgány každého členského státu by měly na svých internetových stránkách uvádět hypertextový odkaz na tuto databázi.
- (25) Každá trvalá přítomnost zprostředkovatele na území jiného členského státu, která odpovídá pobočce, by měla být pokládána za pobočku, ledaže zprostředkovatel v souladu s právními předpisy zřídí přítomnost v jiné právní formě. K tomu by mohlo dojít v případě, kdy v závislosti na dalších okolnostech nemá tato přítomnost oficiálně formu pobočky, ale je pouze kanceláří vedenou vlastními zaměstnanci zprostředkovatele, nebo osobou, která je sice nezávislá, avšak má trvalé zmocnění jednat za zprostředkovatele stejným způsobem, jako by se jednalo o její zastoupení.
- (26) Měla by být jasně stanovena práva a povinnosti příslušející domovskému a hostitelskému členskému státu, pokud jde o dohled nad zprostředkovateli pojištění, zajištění a doplňkového pojištění, kteří jsou v nich registrováni nebo kteří vykonávají distribuci pojištění či zajištění na jejich území, jelikož využívají práva svobody usazování či volného pohybu služeb.
- (27) Za účelem řešení situací, kdy je zprostředkovatel pojištění nebo doplňkového pojištění zřízen v jiném členském státě s jediným účelem vyhnout se dodržování předpisů jiného členského státu, který je místem, kde zcela nebo převážně vykonává svou činnost, může být možnost přijmout preventivní opatření hostitelským členským státem vhodným řešením, pokud činnost daného zprostředkovatele vážně ohrožuje řádné fungování pojistného a zajištěního trhu hostitelského členského státu, a tato směrnice by mu neměla bránit. Tato opatření by však neměla být překážkou volného pohybu služeb a práva usazování ani překážkou přístupu k přeshraniční činnosti.
- (28) Je důležité zajistit vysokou úroveň profesionality a odborné způsobilosti zprostředkovatelů pojištění, zajištění a doplňkového pojištění a zaměstnanců pojišťoven a zajišťoven, kteří jsou zapojeni do činností předcházejících uzavření pojistných a zajištění smluv, během jejich uzavírání a následujících po něm. Odborné znalosti

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/79/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 48).

zprostředkovatelů a zprostředkovatelů doplňkového pojištění a zaměstnanců pojišťoven a zajišťoven proto musí odpovídat složitosti těchto úkolů. Zprostředkovatelé doplňkového pojištění by měli být povinni znát podmínky pojištění, které distribuují, a případně pravidla pro vyřizování pojistných událostí a řešení stížností.

- (29) Měla by být zajištěna soustavná profesní odborná příprava a rozvoj. Taková profesní odborná příprava a rozvoj by mohly zahrnovat různé typy usnadněných příležitostí ke vzdělávání, včetně kurzů, elektronického vzdělávání a odborného vedení. Otázky týkající se formy, podstaty a požadovaných osvědčení či jiných vhodných důkazů, jako je záznam v rejstříku nebo úspěšné dokončení zkoušky, by měly být upraveny na úrovni členských států.
- (30) Požadavky na integritu přispívají ke zdravému a spolehlivému pojištnictví a k dosažení cíle přiměřené ochrany pojistníků. Tyto požadavky zahrnují čistý trestní rejstřík nebo jiný vnitrostátní ekvivalent, pokud jde o určité delikty, jako jsou delikty podle právních předpisů o finančních službách, delikty spojené s nepoctivým jednáním, trestné činy podvodu nebo finanční trestné činy a další trestné činy podle práva obchodních společností, konkurzního nebo insolvenčního práva.
- (31) Stejně tak je důležité, aby příslušné osoby ve struktuře řízení zprostředkovatele pojištění, zajištění nebo doplňkového pojištění, které se podílejí na distribuci pojistných nebo zajistných produktů, jakož i příslušní zaměstnanci distributora pojištění nebo zajištění přímo zapojení do distribuce pojištění nebo zajištění měli přiměřenou úroveň znalostí a odborné způsobilosti v oblasti distribuce. Přiměřenost úrovně znalostí a odborné způsobilosti by měla být zajištěna tím, že se na tyto osoby budou vztahovat specifické požadavky na znalosti a profesní požadavky.
- (32) Členské státy by však neměly považovat za příslušné osoby ty řídicí pracovníky nebo zaměstnance, kteří nejsou přímo zapojeni do distribuce pojistných nebo zajistných produktů. V případě zprostředkovatelů pojištění a zajištění a pojišťoven a zajišťoven by se u všech zaměstnanců přímo zapojených do distribuce měla předpokládat náležitá úroveň znalostí a odborné způsobilosti, s výjimkou osob, které se věnují pouze administrativním úkolům. V případě zprostředkovatelů doplňkového pojištění by alespoň osoby odpovědné za distribuci doplňkového pojištění měly být považovány za příslušné zaměstnance, u nichž se předpokládá náležitá úroveň znalostí a odborné způsobilosti. Je-li distributor pojištění a zajištění právnickou osobou, měly by splňovat příslušné požadavky na znalosti a odbornou způsobilost také osoby v rámci řídicí struktury odpovědné za provádění politik a postupů týkajících se distribuce pojistných nebo zajistných produktů. Za tímto účelem by osoba, která je odpovědná za distribuci pojištění nebo zajištění v rámci zprostředkovatele pojištění, zajištění a doplňkového pojištění, měla vždy splňovat požadavky na znalosti a odbornou způsobilost.
- (33) Členské státy v případě zprostředkovatelů pojištění a pojišťoven poskytujících retailovým zákazníkům poradenství v oblasti pojistných produktů s investiční složkou nebo prodávajících tyto produkty zajistí, aby tito zprostředkovatelé měli k nabízeným produktům odpovídající úroveň znalostí a odborné způsobilosti. Tyto znalosti a způsobilost jsou důležité zejména s ohledem na zvyšující se komplikovanost a neustálé inovace, pokud jde o podobu pojistných produktů s investiční složkou. Nákup pojistného produktu s investiční složkou je spojen s rizikem a investoři by měli mít možnost spolehnout se na informace a kvalitu poskytnutého posouzení. Dále by zaměstnanci měli dostat přiměřený čas a zdroje, aby byli schopni zákazníkům poskytovat veškeré relevantní informace o produktech, jež poskytují.
- (34) Koordinace vnitrostátních předpisů týkajících se požadavků na odbornou způsobilost a registrace osob v souvislosti s přístupem k distribuci pojištění či zajištění a s jejím výkonem může přispět jak k dotvoření vnitřního trhu finančních služeb, tak i ke zvýšení ochrany spotřebitele v této oblasti.
- (35) V zájmu posílení přeshraničního obchodu by měly být zavedeny zásady vzájemného uznávání znalostí a schopností zprostředkovatelů.
- (36) Navzdory existujícímu systému jediných schválení pro pojistitele a zprostředkovatele zůstává pojištní trh Unie nadále velmi roztržštěný. K usnadnění přeshraničního podnikání a zvýšení transparentnosti pro zákazníky by členské státy měly zajistit zveřejnění pravidel obecného zájmu platných na jejich území a rovněž by měl být veřejně přístupný jednotný elektronický rejstřík a informace o pravidlech obecného zájmu pro distribuci pojištění a zajištění platných v každém jednotlivém členském státě.
- (37) Pro ochranu zákazníka je nezbytná spolupráce a výměna informací mezi příslušnými orgány, zajišťující náležité fungování obchodu s pojištěním a zajištěním na vnitřním trhu. Zejména by měla být podporována výměna informací, a to jak v průběhu registrace, tak průběžně, pokud jde o informace týkající se dobré pověsti a odborných

znalostí a způsobilostí osob odpovědných za výkon činnosti distributora pojištění nebo zajištění.

- (38) Členské státy potřebují vhodné a účinné postupy pro mimosoudní vyřizování stížností a řešení sporů za účelem urovnávání sporů mezi distributory pojištění a zákazníci, případně s využitím stávajících postupů. Tyto postupy by měly být dostupné pro řešení sporů týkajících se práv a povinností podle této směrnice. Účelem těchto postupů pro mimosoudní vyřizování stížností a řešení sporů by mělo být dosažení rychlejšího a méně nákladného urovnání sporů mezi distributory pojištění a zákazníci.
- (39) Rozšiřující se spektrum činností, které mnozí zprostředkovatelé pojištění či pojišťovny vykonávají souběžně, zvyšuje riziko vzniku střetu zájmů mezi těmito různými činnostmi a zájmy zákazníků. Je proto nutné stanovit pravidla k zajištění toho, aby takové střety zájmů nepříznivě neovlivňovaly zájmy zákazníků.
- (40) Zákazníci by měli předem obdržet jasné informace o postavení osob, které pojistný produkt prodávají, a o druhu odměny, kterou tyto osoby získají. Tato informace by měla být zákazníkům poskytnuta před uzavřením smlouvy. Cílem tohoto zveřejnění je osvětlit případný vztah mezi pojišťovnou a zprostředkovatelem a také druh zprostředkovatelské odměny.
- (41) Pojišťovny by rovněž měly být povinny poskytovat zákazníkům informace o povaze odměny, kterou dostávají jejich zaměstnanci za prodej pojistných produktů, v zájmu toho, aby zákazník obdržel informaci o poskytované službě distribuce pojištění bez ohledu na to, zda jedná se zprostředkovatelem, či přímo s pojišťovnou, a rovněž proto, aby se zamezilo narušení hospodářské soutěže, jež by způsobila pobídka pojišťovnám prodávat produkty přímo spíše než skrze zprostředkovatele, a tím se vyhnout požadavkům na informování.
- (42) Zprostředkovatelé pojištění a pojišťovny podléhají při distribuci pojistných produktů s investiční složkou jednotným požadavkům, jak je stanoveno v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1286/2014⁽¹⁾. Kromě informací, které musí být poskytnuty ve formě sdělení klíčových informací, by distributoři pojistných produktů s investiční složkou měli poskytnout další informace, které podrobně uvádějí veškeré náklady spojené s distribucí, jež nebyly zahrnuty do nákladů uvedených ve sdělení klíčových informací, tak, aby umožnili zákazníkovi pochopit kumulativní účinek souhrnných nákladů na návratnost investice. V této směrnici by proto měla být stanovena pravidla poskytování informací o nákladech distribuční služby spojené s dotčenými pojistnými produkty s investiční složkou.
- (43) Jelikož cílem této směrnice je posílit ochranu spotřebitele, použijí se některá její ustanovení pouze na vztahy mezi podnikateli a spotřebiteli, a to zvláště ustanovení, jimiž se řídí pravidla výkonu činnosti zprostředkovatelů pojištění nebo jiných prodejců pojistných produktů.
- (44) Aby se zabránilo případům nevhodného prodeje, měl by být prodej pojistných produktů vždy doprovázen posouzením požadavků a potřeb na základě informací získaných od zákazníka. Každý pojistný produkt nabízený zákazníkovi by měl být vždy v souladu s jeho požadavky a potřebami a prezentován ve srozumitelné formě, tak aby zákazník mohl učinit informované rozhodnutí.
- (45) Pokud je před prodejem pojistného produktu poskytnuto poradenství, mělo by být zákazníkovi, kromě povinnosti určit požadavky a potřeby zákazníka, poskytnuto individuální doporučení s vysvětlením, proč daný produkt nejlépe splňuje jeho požadavky a potřeby.
- (46) Členské státy by měly požadovat, aby zásady odměňování distributorů pojištění, pokud jde o jejich zaměstnance nebo zástupce, nenarušovaly schopnost jednat v souladu s nejlepším zájmem zákazníků nebo jim nebránily v poskytování vhodného doporučení nebo prezentaci informací v korektní, jasné a neklamavé formě. Odměňování založené na prodejních cílech by nemělo motivovat k tomu, aby byl zákazníkovi doporučován konkrétní produkt.
- (47) Pro zákazníky je nezbytné vědět, zda mají co činit se zprostředkovatelem, který poskytuje poradenství na základě nestranné a osobní analýzy. Za účelem posouzení, zda je počet smluv a poskytovatelů zvažovaných zprostředkovatelem dostatečně velký na zajištění nestranné a osobní analýzy, by měla být náležitá pozornost věnována mimo jiné potřebám zákazníka, počtu poskytovatelů na trhu, tržnímu podílu těchto poskytovatelů, počtu

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1286/2014 ze dne 26. listopadu 2014 o sděleních klíčových informací týkajících se retailových investičních produktů a pojistných produktů s investiční složkou (Úř. věst. L 352, 9.12.2014, s. 1).

příslušných pojistných produktů dostupných od každého poskytovatele a vlastnostem těchto produktů. Tato směrnice by neměla členským státům bránit v tom, aby stanovily, že zprostředkovatel pojištění, který chce poskytovat poradenství na základě nestranné a osobní analýzy pojistné smlouvy, má povinnost poskytnout takové poradenství v případě všech pojistných smluv, jejichž sjednání nabízí.

- (48) Před uzavřením smlouvy i v případě prodeje bez poradenství by měl zákazník obdržet náležité informace o pojistném produktu, aby mohl učinit informované rozhodnutí. Informační dokument o pojistném produktu by měl obsahovat standardizované informace o produktech neživotního pojištění. Měl by být vypracován příslušnou pojišťovnou nebo v dotčených členských státech zprostředkovatelem pojištění, který vytváří pojistný produkt. Zprostředkovatel pojištění by měl zákazníkovi vysvětlit základní vlastnosti pojistného produktu, který prodává, a proto by měl svým zaměstnancům dát k dispozici dostatečné zdroje a čas, aby tak mohli činit.
- (49) V případě skupinového pojištění se „zákazníkem“ rozumí zástupce skupiny členů, který uzavírá pojistnou smlouvu jménem skupiny členů tam, kde nemohou jednotliví členové přijmout individuální rozhodnutí o připojení se, jako je tomu například u povinného zaměstnaneckého důchodového systému. Zástupce skupiny by měl ihned po zápisu člena do skupinového pojištění tam, kde je to relevantní, poskytnout informační dokument o pojistném produktu a informace o výkonu činnosti distributora.
- (50) Aby byla zákazníkovi ponechána volba ohledně média, na němž jsou informace poskytovány, měla by být stanovena jednotná pravidla, která, je-li to s ohledem na okolnosti transakce vhodné, povolují použít elektronickou komunikaci. Zákazníkovi by však měla být dána možnost obdržet informace na papíře. V zájmu přístupu zákazníka k informacím by všechny informace před uzavřením smlouvy měly být přístupné bezplatně.
- (51) Sdělení takových informací je méně potřebné vyžadovat, hledá-li zákazník pojistné nebo zajistné krytí obchodních nebo průmyslových rizik nebo jedná-li se, výhradně pro účely distribuce pojistných produktů s investiční složkou, o profesionálního zákazníka ve smyslu definice obsažené ve směrnici 2014/65/EU.
- (52) Tato směrnice by měla stanovit minimální povinnosti distributorů pojištění při poskytování informací zákazníkům. Členský stát by měl mít možnost v oblasti poskytování informací zachovat nebo přijmout přísnější právní předpisy, které mohou být použity na distributory pojištění nezávisle na předpisech jejich domovských členských států, pokud provozují distribuci pojištění na území tohoto členského státu, za předpokladu, že takové přísnější právní předpisy jsou v souladu s právem Unie, včetně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES⁽¹⁾. Členský stát, který vedle ustanovení stanovených v této směrnici navrhuje uplatnit a uplatňuje další ustanovení, kterými se řídí distributoři pojištění a prodej pojistných produktů, by měl zajistit, aby administrativní zátěž plynoucí z těchto ustanovení byla přiměřená s ohledem na ochranu spotřebitelů a zůstala omezená.
- (53) Obvyklou strategií používanou distributory pojištění v celé Unii je vázaný a spojený prodej. Ten může přinášet výhody zákazníkům, zároveň však může představovat postupy, při nichž není zájem zákazníků dostatečně zohledněn. Tato směrnice by neměla bránit distribuci pojištění více rizik.
- (54) Ustanoveními této směrnice týkajícími se vázaného a spojeného prodeje by nemělo být dotčeno použití legislativních aktů Unie, kterými se stanoví pravidla platná pro postupy vázaného a spojeného prodeje ve vztahu k určitým kategoriím zboží nebo služeb.
- (55) V zájmu zajištění toho, aby pojistné produkty splňovaly potřeby cílového trhu, pojišťoven – a v členských státech, kde zprostředkovatelé pojištění vytvářejí pojistné produkty určené k prodeji zákazníkům, i zprostředkovatelů pojištění – by měly udržovat, uplatňovat a podrobovat přezkumu postup schvalování každého pojistného produktu. Pokud distributor pojištění nabízí nebo doporučuje pojistné produkty, které nevytváří, měl by mít v každém případě možnost seznámit se s vlastnostmi a určeným cílovým trhem daných produktů. Touto směrnicí by neměla být omezena rozmanitost a flexibilita přístupů, které pojišťovny používají k vývoji nových produktů.
- (56) Pojistné produkty s investiční složkou jsou často zpřístupněny zákazníkům jako možná alternativa nebo nahrazení investičních produktů spadajících do působnosti směrnice 2014/65/EU. Aby byla zajištěna důsledná ochrana investorů a zamezilo se riziku regulatorní arbitráže, je důležité, aby pojistné produkty s investiční složkou podléhaly kromě pravidel výkonu činnosti stanoveným pro všechny pojistné produkty také specifickým pravidlům týkajícím se

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu („směrnice o elektronickém obchodu“) (Úř. věst. L 178, 17.7.2000, s. 1).

investiční složky obsažené v těchto produktech. Tato by měla obsahovat ustanovení o přiměřeném informování, požadavky na vhodnost poradenství a omezení odměny.

- (57) K zajištění toho, aby žádné poplatky či provize ani nepeněžní výhody v souvislosti s distribucí pojistného produktu s investiční složkou vyplacené kterékoli straně kromě zákazníka nebo osoby jednající jménem zákazníka, nebo zaplacené kteroukoli stranou kromě zákazníka nebo osoby jednající jménem zákazníka, neměly nepříznivý dopad na kvalitu příslušné služby poskytované zákazníkovi, by měl distributor pojištění zavést vhodná a přiměřená opatření, aby se zabránilo takovému nepříznivému dopadu. Distributor pojištění by měl za tím účelem vypracovat, přijmout a pravidelně přezkoumávat zásady a postupy týkající se střetu zájmů s cílem vyhnout se jakémukoli nepříznivému dopadu na kvalitu příslušné služby zákazníkovi a zajistit, aby byl zákazník dostatečně informován o poplatcích, provizích nebo výhodách.
- (58) K zajištění toho, aby pojišťovny a osoby vykonávající distribuci pojištění dodržovaly ustanovení této směrnice a aby se jim po celé Unii dostalo stejného zacházení, by členské státy měly být povinny stanovit správní sankce a jiná opatření, které jsou účinné, přiměřené a odrazující. S cílem podpořit sblížování sankcí a jiných opatření byl ve sdělení Komise ze dne 8. prosince 2010 o posílení sankčních režimů v odvětví finančních služeb proveden přezkum současných pravomocí a jejich praktického uplatňování. Správní sankce a jiná opatření stanovené členskými státy by proto měly splňovat některé základní požadavky, pokud jde o adresáty, kritéria, jež je třeba zohlednit při uplatňování sankce nebo jiných opatření, a zveřejnění.
- (59) Ačkoliv nic nebrání členským státům ve stanovení pravidel týkajících se správních a trestních sankcí v případě těchž porušení předpisů, nemělo by se od členských států vyžadovat, aby stanovily správní sankce za porušení této směrnice, na něž se vztahuje vnitrostátní trestní právo. V souladu s vnitrostátním právem nejsou členské státy povinny uložit správní sankce i trestní sankce za týž protiprávní čin, ale měly by mít možnost tak učinit, pokud to jejich vnitrostátní právo umožňuje. Zachováním trestních sankcí namísto správních sankcí za porušení této směrnice by však neměla být omezena či jinak ovlivněna schopnost příslušných orgánů pro účely této směrnice včas spolupracovat, mít přístup k informacím a vyměňovat si informace s příslušnými orgány v jiných členských státech, a to ani po postoupení daného případu porušení příslušným justičním orgánům k trestnímu stíhání.
- (60) Příslušné orgány by měly být zejména oprávněny ukládat peněžité sankce, které jsou dostatečně vysoké, aby vyrovnaly skutečné či potenciální zisky, a odrazující i pro větší instituce a jejich řídicí pracovníky.
- (61) S cílem zajistit konzistentní ochranu investorů a vyhnout se riziku regulatorní arbitráže je důležité, aby v případě porušení předpisů v souvislosti s distribucí pojistného produktu s investiční složkou byly správní sankce a jiná opatření stanovené členskými státy uvedeny do souladu se sankcemi a opatřeními stanovenými v nařízení (EU) č. 1286/2014.
- (62) Za účelem zajištění jednotného uplatňování sankcí v celé Unii by měly členské státy zajistit, aby při určování typu správních sankcí nebo jiných opatření a úrovně správních peněžitých sankcí vzaly příslušné orgány v úvahu všechny relevantní okolnosti.
- (63) K zajištění toho, aby rozhodnutí příslušných orgánů o porušení předpisů měla odrazující účinek pro širokou veřejnost, a k informování účastníků trhu o chování, které je považováno za škodlivé pro zákazníka, by měla být tato rozhodnutí zveřejněna, za předpokladu, že lhůta pro podání odvolání uplynula a žádné odvolání nebylo podáno, ledaže by toto zveřejnění ohrozilo stabilitu finančních trhů nebo probíhající vyšetřování. Pokud vnitrostátní právo stanoví, že mají být zveřejněny i sankce nebo jiná opatření, proti nimž bylo podáno odvolání, měla by být tato informace i výsledek odvolání zveřejněny rovněž bez zbytečného odkladu. Pokud by zveřejnění sankce nebo jiného opatření způsobilo dotčeným stranám nepřiměřenou škodu, příslušný orgán by měl v každém případě mít možnost rozhodnout, že sankci nebo jiné opatření nezveřejní nebo je zveřejní anonymně.
- (64) Ke zjištění možných porušení předpisů by příslušné orgány měly mít nezbytné vyšetřovací pravomoci a měly by vytvořit účinné mechanismy, které by umožnily hlášení možných nebo skutečných porušení předpisů.
- (65) Tato směrnice by měla odkazovat jak na správní sankce, tak na jiná opatření bez ohledu na jejich kvalifikaci jako sankce či jiná opatření podle vnitrostátního práva.
- (66) Touto směrnicí by neměla být dotčena žádná ustanovení práva členských států v oblasti trestných činů.

- (67) Za účelem dosažení cílů této směrnice by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o požadavky na dohled nad produktem a na jeho řízení, a, ve vztahu k distribuci pojistných produktů s investiční složkou, řešení střetů zájmů, podmínky, za nichž lze vyplatit nebo obdržet pobídky, a posouzení vhodnosti a přiměřenosti. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracování aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (68) Technické normy ve finančních službách by měly zajistit jednotnou harmonizaci a přiměřenou ochranu spotřebitelů po celé Unii. Jelikož EIOPA je orgánem s vysoce specializovanými odbornými znalostmi, měl by být výlučně pověřen vypracováním návrhů regulačních a prováděcích technických norem, které nevyžadují politickou volbu a které následně předloží Evropskému parlamentu, Radě a Komisi.
- (69) V souladu s obecnou shodou o aktech v přenesené pravomoci mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí, aniž jsou tím dotčeny její další změny, by Komise měla vzít v úvahu lhůty pro podání námitek, jakož i postupy Evropského parlamentu a Rady týkající se data předání aktu v přenesené pravomoci. Kromě toho by před přijetím aktu v přenesené pravomoci měla být v souladu s obecnou shodou o aktech v přenesené pravomoci, aniž jsou tím dotčeny její další změny, a případně s nařízením (EU) č. 1094/2010, zajištěna řádná transparentnost a náležité kontakty s Evropským parlamentem a s Radou.
- (70) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES⁽¹⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001⁽²⁾ by se měly vztahovat na zpracování osobních údajů orgánem EIOPA v rámci této směrnice, a to pod dohledem evropského inspektora ochrany údajů.
- (71) Tato směrnice respektuje základní práva a dodržuje zásady uznávané v Listině základních práv Evropské unie, jak jsou zakotveny ve Smlouvách.
- (72) Tato směrnice by neměla malým a středním distributorům pojištění a zajištění ukládat příliš velkou zátěž. Jedním z nástrojů k dosažení tohoto cíle je řádné uplatňování zásady proporcionality. Tato zásada by se měla vztahovat jak na požadavky na distributory pojištění a zajištění, tak i na výkon dohledových pravomocí.
- (73) Přezkum této směrnice by měl být proveden pět let po dni, kdy vstoupí v platnost, aby se zohlednil vývoj na trhu i vývoj v jiných oblastech práva Unie nebo zkušenosti členských států s prováděním práva Unie, zejména s ohledem na produkty spadající do oblasti působnosti směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/41/ES⁽³⁾.
- (74) Směrnice 2002/92/ES by proto měla být zrušena 24 měsíců po vstupu této směrnice v platnost. Kapitola IIIA směrnice 2002/92/ES by však měla být zrušena s účinkem ode dne vstupu této směrnice v platnost.
- (75) Povinnost provést tuto směrnici ve vnitrostátním právu by měla být omezena na ta ustanovení, která představují věcnou změnu ve srovnání se směrnicí 2002/92/ES. Povinnost provést ve vnitrostátním právu nezměněná ustanovení totiž vyplývá z uvedené směrnice.
- (76) Touto směrnicí by neměly být dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení směrnice 2002/92/ES ve vnitrostátním právu.
- (77) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován v souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení (ES) č. 45/2001 a dne 23. listopadu 2012 vydal stanovisko⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/41/ES ze dne 3. června 2003 o činnostech institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění a dohledu nad nimi (Úř. věst. L 235, 23.9.2003, s. 10).

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 100, 6.4.2013, s. 12.

- (78) Jelikož cílů této směrnice nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich, z důvodu rozsahu a účinků uvedeného opatření, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedených cílů.
- (79) Členské státy se v souladu se Společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice do vnitrostátního práva o jeden či více dokumentů, které objasňují vztah mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice do vnitrostátního práva. Ve vztahu k této směrnici považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Oblast působnosti

1. Tato směrnice stanoví pravidla týkající se přístupu k distribuci pojištění a zajištění v Unii a jejího výkonu.
2. Tato směrnice se vztahuje na každou fyzickou nebo právnickou osobu, která je usazena v členském státě nebo si přeje se tam usadit za účelem přístupu k distribuci pojistných a zajišťovacích produktů a jejího výkonu.
3. Tato směrnice se nevztahuje na zprostředkovatele doplňkového pojištění vykonávající distribuci pojištění, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:
 - a) pojištění je doplňkem ke zboží dodanému nebo službě poskytnuté poskytovatelem a kryje
 - i) riziko poruchy, ztráty nebo poškození zboží dodaného či nevyužití služby poskytnuté tímto poskytovatelem nebo
 - ii) poškození nebo ztrátu zavazadla a jiná rizika spojená s cestováním objednaným u tohoto poskytovatele;
 - b) výše pojistného zaplaceného za pojistný produkt nepřekračuje částku 600 EUR ročně, vypočítanou na poměrném ročním základě;
 - c) odchylně od písmene b), pokud je pojištění doplňkem ke službě uvedené v písmeni a) a doba trvání této služby nepřekročí tři měsíce, výše zaplaceného pojistného na osobu nepřekračuje částku 200 EUR.
4. Členské státy zajistí, aby při výkonu distribuce prostřednictvím zprostředkovatele doplňkového pojištění, který je osvobozen od uplatňování této směrnice podle odstavce 3, pojišťovna nebo zprostředkovatel pojištění zajistili, aby:
 - a) byly zákazníkovi před uzavřením smlouvy poskytnuty informace o jeho totožnosti a adrese a o postupech uvedených v článku 14, jež umožní zákazníkům a dalším zúčastněným stranám podávat stížnosti;
 - b) existovala vhodná a přiměřená opatření k dosažení souladu s články 17 a 24 a k posouzení požadavků a potřeb zákazníka před navržením smlouvy;
 - c) byl zákazníkovi před uzavřením smlouvy poskytnut informační dokument o pojistném produktu uvedený v čl. 20 odst. 5.
5. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány sledovaly trh, včetně trhu s produkty doplňkového pojištění, které jsou uváděny na trh, distribuovány nebo prodávány v jejich členském státě nebo z jejich členského státu. EIOPA může toto sledování usnadnit a koordinovat.
6. Tato směrnice se nevztahuje na distribuci pojištění a zajištění vykonávanou v souvislosti s riziky umístěnými a závazky uzavřenými mimo Unii.

Touto směrnici nejsou dotčeny právní předpisy členského státu upravující distribuci pojištění a zajištění vykonávanou pojišťovnami a zajišťovnami nebo zprostředkovateli pojištění a zajištění usazenými ve třetí zemi a působícími na jeho území na základě zásady volného pohybu služeb, je-li zaručeno stejné zacházení pro všechny osoby, které vykonávají nebo mají povoleno vykonávat distribuci pojištění a zajištění na tomto trhu.

Tato směrnice neupravuje distribuci pojištění nebo zajištění vykonávanou ve třetích zemích.

Členské státy informují Komisi o všech obecných obtížích, se kterými se jejich distributoři pojištění nebo zajištění setkávají při usazování nebo výkonu distribuce pojištění nebo zajištění v jakékoli třetí zemi.

Článek 2

Definice

1. Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „distribucí pojištění“ poskytování poradenství o pojistných smlouvách, předkládání návrhů těchto smluv nebo provádění jiných přípravných prací pro jejich uzavírání, uzavírání pojistných smluv nebo pomoc při jejich správě a plnění, zejména v případě vyřizování nároků z pojistné události, včetně poskytování informací o jedné nebo více pojistných smlouvách na základě kritérií, která si zákazníci zvolili prostřednictvím internetové stránky nebo jiného média, a sestavování seznamů pojistných produktů seřazených podle výhodnosti, včetně srovnání cen a produktů nebo slev na pojistném, pokud je na konci tohoto procesu zákazník schopen prostřednictvím internetové stránky či jiného média přímo nebo nepřímo uzavřít pojistnou smlouvu;
- 2) „distribucí zajištění“ poskytování poradenství o zajistných smlouvách, předkládání návrhů těchto smluv nebo provádění jiných přípravných prací pro jejich uzavírání, uzavírání zajistných smluv nebo pomoc při jejich správě a plnění, zejména v případě vyřizování nároků z pojistné události, včetně případů, kdy jsou tyto činnosti vykonávány zajišťovnou bez zásahu zprostředkovatele zajištění;
- 3) „zprostředkovatelem pojištění“ každá fyzická nebo právnická osoba, jež není pojišťovnou ani zajišťovnou ani jejím zaměstnancem ani není zprostředkovatelem doplňkového pojištění a která za odměnu zahajuje nebo vykonává distribuci pojištění;
- 4) „zprostředkovatelem doplňkového pojištění“ každá fyzická nebo právnická osoba, která není úvěrovou institucí ani investičním podnikem podle čl. 4 odst. 1 bodů 1 a 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013⁽¹⁾ a která za odměnu zahajuje nebo vykonává distribuci pojištění jako doplňkovou činnost, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:
 - a) hlavní profesní činnost dotyčné fyzické nebo právnické osoby je jiná než distribuce pojištění;
 - b) fyzická nebo právnická osoba pouze distribuuje určité pojistné produkty, které jsou doplňkem ke zboží nebo službě;
 - c) dotčené pojistné produkty nepokrývají životní pojištění ani mimosmluvní odpovědnost za škodu, ledaže je toto krytí doplňkovou službou ke zboží či službě nabízeným zprostředkovatelem pojištění v rámci jeho hlavní profesní činnosti;
- 5) „zprostředkovatelem zajištění“ každá fyzická nebo právnická osoba, která není zajišťovnou ani jejím zaměstnancem a která za odměnu zahajuje nebo vykonává distribuci zajištění;
- 6) „pojišťovnou“ pojišťovna ve smyslu čl. 13 bodu 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES⁽²⁾;

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) (Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s. 1).

- 7) „zajišťovnou“ zajišťovna ve smyslu čl. 13 bodu 4 směrnice 2009/138/ES;
 - 8) „distributorem pojištění“ každý zprostředkovatel pojištění, zprostředkovatel doplňkového pojištění nebo pojišťovna;
 - 9) „odměnou“ jakákoliv provize, poplatek nebo jiná platba, včetně všech hospodářských výhod nebo jakákoliv výhoda finanční či nefinanční povahy nebo pobídka nabízená nebo poskytnutá ve vztahu k distribuci pojištění;
 - 10) „domovským členským státem“:
 - a) je-li zprostředkovatel fyzickou osobou, členský stát, v němž má bydliště;
 - b) je-li zprostředkovatel právnickou osobou, členský stát, v němž má sídlo, nebo jestliže podle vnitrostátního práva svého státu nemá žádné sídlo, členský stát, v němž má ústředí;
 - 11) „hostitelským členským státem“ členský stát, v němž má zprostředkovatel pojištění nebo zajištění stálou přítomnost nebo v němž je usazen nebo poskytuje služby a který není jeho domovským členským státem;
 - 12) „pobočkou“ zastoupení nebo pobočka zprostředkovatele, která se nachází na území jiného členského státu, než je domovský členský stát;
 - 13) „úzkým propojením“ úzké propojení ve smyslu čl. 13 bodu 17 směrnice 2009/138/ES;
 - 14) „hlavním místem podnikání“ místo, odkud je řízeno hlavní podnikání;
 - 15) „poradenstvím“ poskytování osobních doporučení zákazníkovi na jeho žádost nebo z podnětu distributora pojištění k jedné nebo více pojistným smlouvám;
 - 16) „velkými riziky“ velká rizika ve smyslu čl. 13 bodu 27 směrnice 2009/138/ES;
 - 17) „pojistným produktem s investiční složkou“ pojistný produkt, který nabízí určitou hodnotu odkupného nebo hodnotu v době splatnosti, jež je zcela nebo zčásti vystavena, přímo či nepřímo, tržním výkyvům, a který nezahrnuje:
 - a) produkty neživotního pojištění uvedené v příloze I směrnice 2009/138/ES (Odvětví neživotního pojištění);
 - b) smlouvy o životním pojištění, u nichž se pojistné plnění vyplácí podle smlouvy pouze v případě smrti nebo ve vztahu k pracovní neschopnosti způsobené úrazem, nemocí nebo postižením;
 - c) penzijní produkty, jejichž primárním účelem je podle vnitrostátního práva poskytovat investorům příjem v důchodu a jež investora opravňují k získání určitých výhod;
 - d) úředně uznané zaměstnanecké penzijní systémy spadající do oblasti působnosti směrnice 2003/41/ES nebo směrnice 2009/138/ES;
 - e) individuální penzijní produkty, na něž podle vnitrostátního práva povinně finančně přispívá zaměstnavatel a zaměstnavatel ani zaměstnanec si nemohou zvolit penzijní produkt ani poskytovatele;
 - 18) „trvalým nosičem“ jakýkoli nástroj, který:
 - a) umožňuje zákazníkům uchovávat informace určené jim osobně tak, že jsou dohledatelné a přístupné po dobu odpovídající účelům daných informací, a
 - b) umožňuje nepozměněnou reprodukci uchovávaných informací.
2. Pro účely odst. 1 bodů 1 a 2 se za distribuci pojištění nebo zajištění nepovažuje:
- a) příležitostné poskytování informací zákazníkovi v souvislosti s jinou profesní činností, pokud
 - i) poskytovatel nečiní žádné další kroky, aby pomohl s uzavřením nebo plněním pojistné smlouvy,
 - ii) účelem této činnosti není pomáhat zákazníkům s uzavřením nebo plněním pojistné smlouvy;

- b) profesionální správa pojistných událostí pro pojišťovnu a likvidace škod a odborné posuzování pojistných událostí;
- c) pouhé poskytnutí údajů a informací o možných pojistnících zprostředkovatelům pojištění či zajištění, pojišťovnám či zajišťovnám, pokud poskytovatel nečiní žádné další kroky, aby pomohl s uzavřením pojistné nebo zajistné smlouvy;
- d) pouhé poskytnutí informací o pojistných nebo zajistných produktech, zprostředkovateli pojištění či zajištění, pojišťovně či zajišťovně možným pojistníkům, pokud poskytovatel nečiní žádné další kroky, aby pomohl s uzavřením pojistné nebo zajistné smlouvy.

KAPITOLA II

POŽADAVKY TÝKAJÍCÍ SE REGISTRACE

Článek 3

Registrace

1. Zprostředkovatelé pojištění, zajištění a doplňkového pojištění se registrují u příslušného orgánu ve svém domovském členském státě.

Pojišťovny a zajišťovny a jejich zaměstnanci nejsou povinni se registrovat podle této směrnice.

Aniž je dotčen první pododstavec, mohou členské státy stanovit, že při registraci zprostředkovatelů pojištění a zajištění a doplňkového pojištění a při uplatňování požadavků stanovených v článku 10 mohou s příslušnými orgány spolupracovat pojišťovny a zajišťovny a zprostředkovatelé nebo jiné subjekty.

Registraci zprostředkovatelů pojištění, zajištění a doplňkového pojištění může pod dohledem příslušného orgánu zejména provádět pojišťovna či zajišťovna, zprostředkovatel pojištění nebo zajištění nebo sdružení pojišťoven, zajišťoven nebo zprostředkovatelů pojištění či zajištění.

Zprostředkovatel pojištění, zajištění nebo doplňkového pojištění může jednat na odpovědnost pojišťovny nebo zajišťovny nebo jiného zprostředkovatele. V takovém případě mohou členské státy stanovit, že tato pojišťovna, zajišťovna nebo jiný zprostředkovatel odpovídá za zajištění toho, že zprostředkovatel pojištění, zajištění nebo doplňkového pojištění splňuje podmínky pro registraci, včetně podmínek stanovených v odst. 6 prvním pododstavci písm. c).

Členské státy si rovněž mohou vyhradit, že pojišťovna nebo zajišťovna či jiný zprostředkovatel, který za zprostředkovatele pojištění, zajištění nebo doplňkového pojištění přebírá odpovědnost, musí tohoto zprostředkovatele zaregistrovat.

Členské státy nemusí uplatňovat požadavek uvedený v prvním pododstavci tohoto odstavce na všechny fyzické osoby, které pracují pro zprostředkovatele pojištění, zajištění nebo doplňkového pojištění a které vykonávají distribuci pojištění nebo zajištění.

Členské státy zajistí, aby byla v rejstřících uvedena jména fyzických osob ve vedení distributora pojištění či zajištění, které odpovídají za distribuci pojištění či zajištění.

V rejstříku se dále uvádějí členské státy, v nichž zprostředkovatel vykonává činnost v rámci pravidel týkajících se svobody usazování nebo volného pohybu služeb.

2. Členské státy mohou pro zprostředkovatele pojištění, zajištění a doplňkového pojištění zřídit více než jeden rejstřík za podmínky, že stanoví kritéria, podle nichž mají být zprostředkovatelé registrováni.

Členské státy zřídí registrační systém on-line. Přístup k tomuto systému musí být snadný s možností vyplnit registrační formulář přímo on-line.

3. Je-li v daném členském státě více než jeden rejstřík, zřídí tento členský stát jediné informační místo umožňující snadný a rychlý přístup k informacím v těchto rejstřících, které se sestavují elektronicky a aktualizují. Toto informační místo rovněž poskytuje identifikační údaje příslušných orgánů domovského členského státu.

4. EIOPA zřídí jednotný elektronický rejstřík obsahující záznamy o zprostředkovatelích pojištění, zajištění a doplňkového pojištění, kteří vyjádřili úmysl vykonávat přeshraniční činnost v souladu s kapitolou III, zpřístupní tento rejstřík na svých internetových stránkách a průběžně jej aktualizuje. Členské státy k tomuto účelu neprodleně poskytnou orgánu EIOPA příslušné informace. Rejstřík obsahuje odkazy na internetové stránky každého příslušného orgánu v jednotlivých členských státech a je rovněž z těchto internetových stránek přístupný.

EIOPA má právo na přístup k údajům uloženým v rejstříku uvedeném v prvním pododstavci. EIOPA a jiné příslušné orgány mají právo tyto údaje upravovat. Subjekty údajů, jejichž osobní údaje jsou ukládány v tomto rejstříku a vyměňovány, mají právo na přístup k těmto uloženým údajům a na to, aby byly náležitě informovány.

EIOPA zřídí internetovou stránku s hypertextovými odkazy na každé jediné informační místo nebo případně rejstřík zřízené členskými státy v souladu s odstavcem 3.

Domovské členské státy zajistí, aby byla registrace zprostředkovatelů pojištění, zajištění a doplňkového pojištění podmíněna dodržáním příslušných požadavků stanovených v článku 10.

Platnost registrace příslušný orgán pravidelně přezkoumává.

Domovské členské státy zajistí, aby zprostředkovatelé pojištění, zajištění a doplňkového pojištění, kteří přestanou plnit požadavky stanovené v článku 10, byli z rejstříku vymazáni. Kde je to relevantní, informuje domovský členský stát o výmazu z rejstříku hostitelský členský stát.

5. Členské státy zajistí, aby žádosti zprostředkovatelů o zápis do rejstříku byly vyřízeny do tří měsíců od podání úplné žádosti a aby byl žadatel o přijatém rozhodnutí neprodleně vyrozuměn.

6. Členské státy zajistí, aby jako podmínka pro registraci zprostředkovatelů pojištění, zajištění a doplňkového pojištění byly požadovány všechny tyto informace:

- a) totožnost akcionářů, podílníků nebo členů, ať se jedná o fyzické či právnické osoby, kteří mají na zprostředkovateli podíl větší než 10 %, a velikost těchto podílů;
- b) totožnost osob, které jsou se zprostředkovatelem pojištění či zajištění úzce propojeny;
- c) informace, že uvedené podíly nebo úzké propojení nebrání příslušným orgánům v účinném výkonu dohledu.

Členské státy zajistí, aby zprostředkovatelé bez zbytečného prodlení informovali příslušné orgány o každé změně informací poskytnutých podle tohoto odstavce.

7. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány zamítly registraci, pokud jim právní a správní předpisy třetí země, kterými se řídí jedna nebo více fyzických či právnických osob, se kterými je zprostředkovatel úzce propojen, nebo obtíže spojené s vymáháním těchto předpisů brání v účinném výkonu dohledu.

KAPITOLA III

VOLNÝ POHYB SLUŽEB A SVOBODA USAZOVÁNÍ

Článek 4

Využívání volného pohybu služeb

1. Každý zprostředkovatel pojištění, zajištění nebo doplňkového pojištění, který má v úmyslu poprvé vykonávat činnost na území jiného členského státu v rámci volného pohybu služeb, sdělí příslušnému orgánu svého domovského členského státu následující informace:

- a) své jméno, adresu a případné registrační číslo;

- b) členský stát nebo členské státy, v nichž hodlá působit;
- c) svou kategorii a případně název pojišťovny nebo zajišťovny, kterou zastupuje;
- d) odpovídající třídy pojištění, je-li to relevantní.

2. Příslušný orgán domovského členského státu sdělí informace uvedené v odstavci 1 do jednoho měsíce od jejich obdržení příslušnému orgánu hostitelského členského státu, který jejich přijetí neprodleně potvrdí. Příslušný orgán domovského členského státu zprostředkovateli pojištění, zajištění nebo doplňkového pojištění písemně sdělí, že příslušný orgán hostitelského členského státu informace obdržel a že zprostředkovatel může zahájit v hostitelském členském státě svou činnost. Je-li to relevantní, sdělí příslušný orgán domovského členského státu zároveň zprostředkovateli, že informace o právních předpisech uvedených v čl. 11 odst. 1 platných v hostitelském členském státě jsou k dispozici způsoby uvedenými v čl. 11 odst. 3 a 4 a že zprostředkovatel musí uvedené předpisy dodržovat, aby mohl zahájit činnost v hostitelském členském státě.

3. Každou změnu údajů sdělených v souladu s odstavcem 1 oznámí zprostředkovatel pojištění, zajištění nebo doplňkového pojištění příslušnému orgánu domovského členského státu nejméně jeden měsíc před jejím provedením. Tento orgán též uvědomí o této změně příslušný orgán hostitelského členského státu, jakmile je to proveditelné, avšak nejpozději jeden měsíc ode dne, kdy oznámení změny obdržel.

Článek 5

Porušení povinností při výkonu volného pohybu služeb

1. Pokud má příslušný orgán hostitelského členského státu důvod se domnívat, že zprostředkovatel pojištění, zajištění nebo doplňkového pojištění, který vykonává činnost na jeho území v rámci volného pohybu služeb, porušuje některou z povinností stanovených v této směrnici, sdělí tuto domněnku příslušnému orgánu domovského členského státu.

Po posouzení informací obdržených podle prvního pododstavce příslušný orgán domovského členského státu v případě potřeby při nejbližší příležitosti přijme vhodná opatření k nápravě situace. O jakýchkoli takových přijatých opatřeních uvědomí příslušný orgán hostitelského členského státu.

Pokud přes opatření přijatá domovským členským státem nebo proto, že se ukáže, že uvedená opatření nejsou dostatečná nebo nebyla přijata, zprostředkovatel pojištění, zajištění nebo doplňkového pojištění i nadále jedná tak, že zjevně a ve velkém rozsahu poškozuje zájmy spotřebitelů v hostitelském členském státě nebo řádné fungování pojistných a zajišťovacích trhů, může příslušný orgán hostitelského členského státu po informování příslušného orgánu domovského členského státu přijmout vhodná opatření k zabránění dalšímu protiprávnímu jednání, včetně, v nezbytně nutném rozsahu, zabránění tomu, aby zprostředkovatel pokračoval ve výkonu nové činnosti na území hostitelského členského státu.

Vedle toho může příslušný orgán domovského nebo hostitelského členského státu postoupit záležitost orgánu EIOPA a požádat jej o pomoc v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1094/2010. V tom případě může EIOPA jednat v souladu s pravomocemi, jež mu svěřuje daný článek.

2. Odstavcem 1 není dotčena pravomoc hostitelského členského státu přijímat vhodná opatření k předcházení protiprávnímu jednání nebo jeho postihu, pokud k němu dochází na jeho území, v situacích, kdy je nutné okamžitě zasáhnout v zájmu ochrany práv spotřebitelů. Tato pravomoc zahrnuje možnost členského státu zabránit zprostředkovatelům pojištění, zajištění nebo doplňkového pojištění ve výkonu nové činnosti na jeho území.

3. Příslušné orgány hostitelského členského státu vyrozumí o každém opatření, které přijmou na základě tohoto článku, dotčeného zprostředkovatele pojištění, zajištění nebo doplňkového pojištění v řádně odůvodněném dokumentu a bez zbytečného prodlení je oznámí příslušnému orgánu domovského členského státu, orgánu EIOPA a Komisi.

Článek 6

Výkon svobody usazování

1. Členské státy zajistí, aby zprostředkovatel pojištění, zajištění nebo doplňkového pojištění, který hodlá vykonávat svobodu usazování založením pobočky nebo trvalé přítomnosti na území jiného členského státu, sdělil příslušnému orgánu svého domovského členského státu tento úmysl a poskytl mu tyto informace:

- a) své jméno, adresu a případné registrační číslo;
- b) členský stát, na jehož území hodlá zřídit pobočku nebo trvalou přítomnost;
- c) svou kategorii a případně název pojišťovny nebo zajišťovny, kterou zastupuje;
- d) odpovídající třídy pojištění, je-li to relevantní;
- e) adresu v hostitelském členském státě, na které lze obdržet dokumenty;
- f) jméno osoby odpovědné za řízení pobočky nebo trvalé přítomnosti.

Každá trvalá přítomnost zprostředkovatele na území jiného členského státu, která odpovídá pobočce, se pokládá za pobočku, ledaže zprostředkovatel v souladu s právními předpisy zřídí tuto trvalou přítomnost v jiné právní formě.

2. Nemá-li příslušný orgán domovského členského státu důvod zpochybnit přiměřenost organizační struktury nebo finanční situace zprostředkovatele pojištění, zajištění nebo doplňkového pojištění vzhledem k plánovaným distribučním činnostem, sdělí informace uvedené v odstavci 1 do jednoho měsíce od jejich obdržení příslušnému orgánu hostitelského členského státu a ten jejich obdržení neprodleně potvrdí. Příslušný orgán domovského členského státu zprostředkovateli pojištění, zajištění nebo doplňkového pojištění písemně sdělí, že příslušný orgán hostitelského členského státu informace obdržel.

Do jednoho měsíce po obdržení informací uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce příslušný orgán hostitelského členského státu prostředky uvedenými v čl. 11 odst. 3 a 4 sdělí příslušnému orgánu domovského členského státu právní předpisy uvedené v čl. 11 odst. 1 platné na jeho území. Příslušný orgán domovského členského státu sdělí tyto informace zprostředkovateli a informuje ho, že může začít vykonávat činnost v hostitelském členském státě za předpokladu, že tyto předpisy dodržuje.

Není-li obdrženo žádné sdělení ve lhůtě stanovené ve druhém pododstavci, může zprostředkovatel pojištění, zajištění nebo doplňkového pojištění založit pobočku a zahájit výkon své činnosti.

3. Jestliže příslušný orgán domovského členského státu odmítne sdělit informace uvedené v odstavci 1 příslušnému orgánu hostitelského členského státu, sdělí důvody tohoto odmítnutí zprostředkovateli pojištění, zajištění nebo doplňkového pojištění do jednoho měsíce od obdržení všech informací uvedených v odstavci 1.

Odmítnutí uvedené v prvním pododstavci nebo jakékoli nesplnění povinnosti sdělit informace uvedené v odstavci 1 příslušným orgánem domovského členského státu lze napadnout u soudu domovského členského státu.

4. Každou změnu údajů sdělených v souladu s odstavcem 1 oznámí zprostředkovatel pojištění, zajištění nebo doplňkového pojištění příslušnému orgánu domovského členského státu nejméně jeden měsíc před jejím provedením. Tento orgán též uvědomí o této změně příslušný orgán hostitelského členského státu, jakmile je to proveditelné, avšak nejpозději jeden měsíc ode dne, kdy oznámení o změně obdržel.

Článek 7

Rozdělení pravomocí mezi domovským a hostitelským členským státem

1. Pokud se hlavní místo podnikání zprostředkovatele pojištění, zajištění nebo doplňkového pojištění nachází v jiném členském státě než v domovském členském státě, může se příslušný orgán tohoto jiného členského státu dohodnout s příslušným orgánem domovského členského státu, že bude s ohledem na povinnosti uvedené v kapitolách IV, V, VI a VII

jednat, jako by byl příslušným orgánem domovského členského státu. O takové případné dohodě příslušný orgán domovského členského státu neprodleně informuje dotčeného zprostředkovatele pojištění, zajištění nebo doplňkového pojištění a EIOPA.

2. Příslušný orgán hostitelského členského státu odpovídá za zajištění toho, aby služby poskytované provozovnou na jeho území byly v souladu s povinnostmi stanovenými v kapitolách V a VI a s opatřeními přijatými na jejich základě.

Příslušný orgán hostitelského členského státu má právo přezkoumat uspořádání provozovny a požadovat změny, jež jsou nutné k tomu, aby mohl vymáhat plnění povinností stanovených v kapitolách V a VI a opatření přijatých na jejich základě s ohledem na služby poskytované nebo činnosti prováděné provozovnou na jeho území.

Článek 8

Porušení povinností při výkonu svobody usazování

1. Pokud příslušný orgán hostitelského členského státu zjistí, že zprostředkovatel pojištění, zajištění nebo doplňkového pojištění porušuje právní nebo správní předpisy přijaté v uvedeném členském státě na základě kapitol V a VI, může přijmout vhodná opatření.

2. Pokud má příslušný orgán hostitelského členského státu důvod se domnívat, že zprostředkovatel pojištění, zajištění nebo doplňkového pojištění, který vykonává činnost na jeho území prostřednictvím své provozovny, porušuje některou z povinností stanovených v této směrnici, a pokud tento příslušný orgán nemá podle této směrnice pravomoci v souladu s čl. 7 odst. 2, předá tato zjištění příslušnému orgánu domovského členského státu. Ten po posouzení obdržených informací přijme v případě potřeby při nejbližší příležitosti vhodná opatření k nápravě situace. O jakýchkoli takových přijatých opatřeních uvědomí příslušný orgán hostitelského členského státu.

3. Pokud přes opatření přijatá domovským členským státem nebo proto, že se ukáže, že uvedená opatření nejsou dostatečná nebo nebyla přijata, zprostředkovatel pojištění, zajištění nebo doplňkového pojištění i nadále jedná tak, že zjevně a ve velkém rozsahu poškozuje zájmy spotřebitelů v hostitelském členském státě nebo řádné fungování pojišťovacích a zajišťovacích trhů, může příslušný orgán hostitelského členského státu po informování příslušného orgánu domovského členského státu přijmout vhodná opatření k zabránění dalšímu protiprávnímu jednání, včetně, v nezbytně nutném rozsahu, zabránění tomu, aby zprostředkovatel pokračoval ve výkonu nové činnosti na území hostitelského členského státu.

Vedle toho může příslušný orgán domovského nebo hostitelského členského státu postoupit záležitost orgánu EIOPA a požádat jej o pomoc v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1094/2010. V tom případě může EIOPA jednat v souladu s pravomocemi, jež mu svěřuje daný článek.

4. Odstavci 2 a 3 není dotčena pravomoc hostitelského členského státu přijímat vhodná a nediskriminační opatření k předcházení protiprávnímu jednání nebo jeho postihu, pokud k němu dochází na jeho území, v situacích, kdy je nutné okamžitě zasáhnout v zájmu ochrany práv spotřebitelů v hostitelském členském státě a kdy jsou obdobná opatření v domovském členském státě nepřiměřená či nedostatečná. V takových situacích může hostitelský členský stát zabránit dotčenému zprostředkovateli pojištění, zajištění nebo doplňkového pojištění ve výkonu nové činnosti na svém území.

5. Příslušné orgány hostitelského členského státu vyrozumí o každém opatření, které přijmou na základě tohoto článku, dotčeného zprostředkovatele pojištění, zajištění nebo doplňkového pojištění v řádně odůvodněném dokumentu a bez zbytečného prodlení je oznámí příslušnému orgánu domovského členského státu, orgánu EIOPA a Komisi.

Článek 9

Pravomoci týkající se vnitrostátních předpisů přijatých v obecném zájmu

1. Touto směrnicí není dotčena pravomoc hostitelských členských států přijímat vhodná a nediskriminační opatření k postihu protiprávního jednání, k němuž došlo na jejich území a které je v rozporu s jejich právními předpisy uvedenými v čl. 11 odst. 1, je-li to nezbytně nutné. V takových situacích může hostitelský členský stát zabránit dotčenému zprostředkovateli pojištění, zajištění nebo doplňkového pojištění ve výkonu nové činnosti na svém území.

2. Touto směrnici není dotčena ani pravomoc příslušného orgánu hostitelského členského státu přijímat vhodná opatření k zabránění tomu, aby distributor pojištění usazený v jiném členském státě vykonával činnost na jeho území na základě volného pohybu služeb nebo případně svobody usazování, pokud je příslušná činnost zcela nebo v zásadě zaměřená na území hostitelského členského státu výlučně s cílem vyhnout se právním předpisům, které by se uplatnily v případě, že by měl distributor pojištění bydliště nebo sídlo v daném hostitelském členském státě, a pokud navíc jeho činnost vážně ohrožuje řádné fungování pojistných a zajišťovacích trhů v hostitelském členském státě z hlediska ochrany spotřebitelů. V tom případě může příslušný orgán hostitelského členského státu po informování příslušného orgánu domovského členského státu přijmout vůči danému distributoru pojištění veškerá vhodná opatření, která jsou nezbytná k ochraně práv spotřebitelů v hostitelském členském státě. Zúčastněné příslušné orgány mohou postoupit záležitost orgánu EIOPA a požádat jej o pomoc v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1094/2010 a v tom případě může EIOPA jednat v souladu s pravomocemi, jež mu svěřuje daný článek, pokud dojde ke sporu mezi příslušnými orgány domovského a hostitelského členského státu.

KAPITOLA IV

ORGANIZAČNÍ POŽADAVKY

Článek 10

Požadavky na profesní a organizační způsobilost

1. Domovské členské státy zajistí, aby distributoři pojištění a zajištění a zaměstnanci pojišťoven a zajišťoven vykonávající distribuci pojištění nebo zajištění měli přiměřené znalosti a schopnosti k tomu, aby řádně plnili své úkoly a povinnosti.
2. Domovské členské státy zajistí, aby zprostředkovatelé pojištění či zajištění a zaměstnanci pojišťoven a zajišťoven a zaměstnanci zprostředkovatelů pojištění a zajištění splňovali požadavky týkající se profesní přípravy a rozvoje, aby si udrželi odpovídající úroveň výkonnosti přiměřenou funkci, již vykonávají na příslušném trhu.

Domovské členské státy za tímto účelem zavedou a zveřejní mechanismy, které umožní účinně ověřovat a hodnotit znalosti a odbornou způsobilost zprostředkovatelů pojištění a zajištění a zaměstnanců pojišťoven, zajišťoven a zprostředkovatelů pojištění a zajištění, které budou obnášet odbornou přípravu či rozvoj v trvání alespoň 15 hodin ročně, přičemž se zohlední povaha prodávaných produktů, typ distributora, úloha, kterou tyto osoby vykonávají, a činnost prováděná v rámci distributora pojištění nebo zajištění.

Domovské členské státy mohou vyžadovat, aby bylo úspěšné splnění požadavků týkajících se odborné přípravy a rozvoje doloženo získáním osvědčení.

Členské státy uzpůsobí požadované podmínky co do znalostí a schopností konkrétní činnosti distributorů pojištění nebo zajištění a distribuovaných produktů, zejména v případě zprostředkovatelů doplňkového pojištění. Členské státy mohou vyžadovat, aby v případech uvedených v čl. 3 odst. 1 třetím pododstavci a v případech zaměstnanců pojišťoven nebo zajišťoven, kteří se zabývají distribucí pojištění nebo zajištění, pojišťovny nebo zajišťovny nebo zprostředkovatelé ověřovali, zda jsou znalosti a schopnosti zprostředkovatelů v souladu s povinnostmi stanovenými v odstavci 1, a v případě potřeby jim poskytly školení nebo prostředky odborného rozvoje, které odpovídají požadavkům na produkty prodávané těmito zprostředkovateli.

Členské státy nemusí uplatňovat požadavky uvedené v odstavci 1 a v prvním pododstavci tohoto odstavce na všechny fyzické osoby, které pracují pro pojišťovnu nebo zajišťovnu anebo zprostředkovatele pojištění či zajištění a které vykonávají distribuci pojištění nebo zajištění, ale zajistí, aby příslušné osoby ve vedení takových podniků, které odpovídají za distribuci pojistných a zajišťovacích produktů, a všechny ostatní osoby přímo zapojené do distribuce pojištění nebo zajištění prokázaly znalosti a schopnosti nezbytné k výkonu svých úkolů.

Zprostředkovatelé pojištění a zajištění musí prokázat, že splňují příslušné požadavky týkající se odborných znalostí a způsobilosti, které jsou stanoveny v příloze I.

3. Fyzické osoby, které pracují pro pojišťovnu nebo zajišťovnu anebo pro zprostředkovatele pojištění či zajištění a které vykonávají distribuci pojištění nebo zajištění, musí mít dobrou pověst. Přínejmenším nesmějí mít záznam v trestním rejstříku nebo jiném vnitrostátním ekvivalentu, pokud jde o závažné trestné činy proti majetku nebo související s finančními činnostmi, a nedostaly se v minulosti do úpadku, ledaže byly rehabilitovány v souladu s vnitrostátním právem.

Členské státy mohou v souladu s čl. 3 odst. 1 třetím pododstavcem umožnit distributorům pojištění nebo zajištění ověřovat dobrou pověst svých zaměstnanců a případně i svých zprostředkovatelů pojištění nebo zajištění.

Členské státy nemusí uplatňovat požadavek uvedený v prvním pododstavci tohoto odstavce na všechny fyzické osoby, které pracují pro pojišťovnu nebo zajišťovnu nebo zprostředkovatele pojištění či zajištění, pokud tyto fyzické osoby přímo nevykonávají distribuci pojištění nebo zajištění. Členské státy zajistí, aby tento požadavek splňovaly osoby ve vedoucí struktuře, které odpovídají za distribuci pojištění nebo zajištění, a personál přímo zapojený do distribuce pojištění nebo zajištění.

Členské státy v případě zprostředkovatelů doplňkového pojištění zajistí, aby osoby, které odpovídají za distribuci doplňkového pojištění, splňovaly požadavek uvedený v prvním pododstavci tohoto odstavce.

4. Zprostředkovatelé pojištění a zajištění si musí udržovat pojištění odpovědnosti za škody při výkonu povolání, které pokrývá celé území Unie, nebo jinou podobnou záruku proti odpovědnosti z porušení povinné péče při výkonu povolání v hodnotě nejméně 1 250 000 EUR na jednu pojistnou událost a 1 850 000 EUR na všechny pojistné události dohromady za jeden rok, pokud jim takové pojištění nebo srovnatelnou záruku již neposkytuje pojišťovna, zajišťovna nebo jiný podnik, na jejíž účet zprostředkovatelé pojištění nebo zajištění působí nebo za niž jsou zprostředkovatelé pojištění nebo zajištění oprávněni jednat, nebo pokud tento podnik nepřebírá neomezenou odpovědnost za jednání zprostředkovatele.

5. Členské státy vyžadují, aby zprostředkovatelé doplňkového pojištění měli pojištění odpovědnosti za škody při výkonu povolání nebo srovnatelné záruky na úrovni stanovené členským státem, přičemž se zohlední povaha prodávaných produktů a vykonávané činnosti.

6. Členské státy přijmou veškerá nezbytná opatření k ochraně zákazníků před neschopností zprostředkovatele pojištění, zajištění nebo doplňkového pojištění převést pojistné na pojišťovnu nebo převést částku pojistného plnění nebo vráceného pojistného pojištěnému.

Tato opatření mají jednu nebo více těchto forem:

- a) zákonná nebo smluvní ustanovení, podle nichž se na peníze zaplacené zákazníkem zprostředkovateli hledí tak, jako kdyby byly zaplacený podnikem, zatímco na peníze zaplacené podnikem zprostředkovateli se hledí tak, jako kdyby byly zaplacený zákazníkovi až tehdy, když je zákazník skutečně obdržel;
- b) požadavek na zprostředkovatele, aby trvale disponoval finančními prostředky ve výši 4 % úhrnu přijatého ročního pojistného, nejméně však 18 750 EUR;
- c) požadavek, aby se peníze zákazníků převáděly prostřednictvím přísně oddělených zákaznických účtů a aby se tyto účty nepoužívaly k vrácení peněz jiným větitelům v případě úpadku;
- d) požadavek, aby byl vytvořen záruční fond.

7. EIOPA pravidelně přezkoumává částky uvedené v odstavcích 4 a 6, aby braly v úvahu změny evropského indexu spotřebitelských cen zveřejňovaného Eurostatem. První přezkum se uskuteční do 31. prosince 2017 a následné přezkumy každých pět let.

EIOPA vypracuje návrhy regulačních technických norem, které upraví základní částku v eurech uvedenou v odstavcích 4 a 6 o procentní změnu indexu uvedeného v prvním pododstavci tohoto odstavce během období mezi 1. lednem 2013 a 31. prosincem 2017 nebo mezi datem posledního a nového přezkumu a zaokrouhlí ji nahoru na desítky eur.

EIOPA předloží Komisi tyto návrhy regulačních technických norem do 30. června 2018 a následné návrhy regulačních technických norem po každých pěti letech.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené ve druhém a třetím pododstavci tohoto odstavce v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1094/2010.

8. Pojišťovny a zajišťovny k zajištění souladu s požadavky podle odstavců 1, 2 a 3 schvalují, provádějí a pravidelně přezkoumávají své vnitřní politiky a příslušné vnitřní postupy.

Pojišťovny a zajišťovny vymezí funkci k zajištění řádného provádění schválených politik a postupů.

Pojišťovny a zajišťovny vedou, udržují a průběžně aktualizují záznamy o všech relevantních dokladech týkajících se použití odstavců 1, 2 a 3. Pojišťovny a zajišťovny sdělí příslušnému orgánu domovského členského státu na jeho žádost jméno osoby, která je za tuto funkci odpovědná.

Článek 11

Zveřejnění pravidel obecného zájmu

1. Členské státy zajistí, aby jejich příslušné orgány vhodně zveřejnily příslušné vnitrostátní právní předpisy chránící obecný zájem, včetně informací o tom, zda a jakým způsobem se členský stát rozhodl uplatňovat přísnější požadavky podle čl. 29 odst. 3, které se vztahují na distribuci pojištění a zajištění na jejich území.

2. Členský stát, který vedle ustanovení této směrnice navrhuje uplatnit a uplatňuje další předpisy, kterými se řídí distribuce pojištění, zajistí, aby administrativní zátěž z nich plynoucí byla přiměřená s ohledem na ochranu spotřebitelů. Členské státy tyto předpisy nadále sledují, aby zajistily, že zůstávají v souladu s tímto odstavcem.

3. EIOPA vloží na své internetové stránky hypertextové odkazy na internetové stránky příslušných orgánů, kde jsou zveřejněny informace o pravidlech obecného zájmu. Příslušný vnitrostátní orgán tyto informace pravidelně aktualizuje a EIOPA je zpřístupní na svých internetových stránkách, přičemž všechna vnitrostátní pravidla obecného zájmu budou rozdělena do kategorií podle jednotlivých příslušných oblastí práva.

4. Členské státy zřídí jediné kontaktní místo pověřené poskytováním informací o pravidlech obecného zájmu v příslušném členském státě. Takovým kontaktním místem by měl být vhodný příslušný orgán.

5. EIOPA ve zprávě posoudí pravidla obecného zájmu zveřejněná členskými státy, jak je uvedeno v tomto článku, a informuje o nich Komisi v souvislosti s řádným fungováním této směrnice a vnitřního trhu do 23. února 2019.

Článek 12

Příslušné orgány

1. Členské státy určí příslušné orgány zmocněné zajišťovat provádění této směrnice. Uvedomí o tom Komisi, přičemž uvedou případné rozdělení úkolů.

2. Orgány uvedenými v odstavci 1 tohoto článku jsou buď veřejné orgány, nebo subjekty uznané vnitrostátním právem nebo veřejnými orgány výslovně za tímto účelem zmocněnými vnitrostátním právem. Nesmějí to být pojišťovny ani zajišťovny ani sdružení, jejichž členové přímo nebo nepřímo zahrnují pojišťovny nebo zajišťovny, ani zprostředkovatelé pojištění nebo zajištění, aniž je dotčena možnost spolupráce příslušných orgánů či jiných subjektů, je-li to výslovně stanoveno v čl. 3 odst. 1.

3. Příslušné orgány musí mít veškeré pravomoci nezbytné k výkonu svých úkolů podle této směrnice. Existuje-li na území členského státu více než jeden příslušný orgán, zajišťuje členský stát úzkou spoluprací těchto orgánů, aby mohly účinně plnit své úkoly.

Článek 13

Spolupráce a výměna informací mezi příslušnými orgány členských států

1. Příslušné orgány různých členských států navzájem spolupracují a vyměňují si veškeré relevantní informace o distributorech pojištění a zajištění za účelem zajištění řádného uplatňování této směrnice.

2. Příslušné orgány sdílejí zejména během postupu registrace a následně průběžně relevantní informace o pověsti a o odborných znalostech a způsobilosti distributorů pojištění a zajištění.

3. Příslušné orgány si rovněž vyměňují informace o distributorech pojištění a zajištění, kterým byla uložena sankce nebo jiné opatření podle kapitoly VII, pokud tyto informace mohou vést k výmazu těchto distributorů z rejstříku.

4. Veškeré osoby, které mají přijímat nebo sdělovat informace v souvislosti s touto směrnicí, jsou vázány profesním tajemstvím, jak je stanoveno v článku 64 směrnice 2009/138/ES.

Článek 14

Stížnosti

Členské státy zajistí vytvoření postupů, které umožní zákazníkům a jiným zainteresovaným stranám, zejména spotřebitelským sdružením, podávat stížnosti na distributory pojištění a zajištění. Stěžovatelé obdrží v každém případě odpověď.

Článek 15

Mimosoudní řešení sporů

1. Členské státy zajistí, aby v souladu s příslušnými legislativními akty Unie a vnitrostátním právem, a je-li to vhodné, za využití stávajících orgánů byly zavedeny vhodné, účinné, nezávislé a nestranné postupy pro mimosoudní řešení sporů mezi zákazníky a distributory pojištění, které se týkají práv a povinností vyplývajících z této směrnice. Členské státy zajistí, aby se takové postupy a pravomoc příslušných orgánů účinně vztahovaly na distributory pojištění, proti nimž je řízení zahájeno.

2. Členské státy zajistí, aby orgány uvedené v odstavci 1 spolupracovaly při řešení přeshraničních sporů, které se týkají práv a povinností vyplývajících z této směrnice.

Článek 16

Omezení využívání zprostředkovatelů

Členské státy zajistí, aby pojišťovny, zajišťovny a zprostředkovatelé pojištění či zajištění při využívání služeb zprostředkovatelů pojištění, zajištění nebo doplňkového pojištění využívali pouze služby distribuce pojištění a zajištění poskytované registrovanými zprostředkovateli pojištění, zajištění nebo doplňkového pojištění, včetně těch uvedených v čl. 1 odst. 3.

KAPITOLA V

INFORMAČNÍ POŽADAVKY A PRAVIDLA VÝKONU ČINNOSTI

Článek 17

Obecná zásada

1. Členské státy zajistí, aby distributoři pojištění jednali při distribuci pojištění vždy čestně, spravedlivě a profesionálně v souladu s nejlepšími zájmy svých zákazníků.

2. Aniž je dotčena směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES⁽¹⁾, zajistí členské státy, aby veškeré informace týkající se předmětu této směrnice, včetně propagačních sdělení distributora pojištění, určené zákazníkům nebo potenciálním zákazníkům byly korektní, jasné a neklamavé. Propagační sdělení musí být vždy možné jako taková jasně určit.

3. Členské státy zajistí, aby distributoři pojištění nebyli odměňováni způsobem, který by byl v rozporu s jejich povinností jednat v nejlepším zájmu svých zákazníků, ani takovým způsobem neodměňovali či nehodnotili výkony svých zaměstnanců. Distributor pojištění nesmí zejména zavést žádný mechanismus, který by mohl formou odměn, prodejních cílů či jiným způsobem distributora či jeho zaměstnance motivovat k tomu, aby zákazníkům doporučovali konkrétní pojistný produkt, pokud by tento distributor pojištění mohl nabídnout i jiný pojistný produkt, který by lépe odpovídal potřebám daného zákazníka.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) (Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22).

Článek 18

Obecné informace poskytované zprostředkovatelem pojištění nebo pojišťovnou

Členské státy zajistí, aby

- a) zprostředkovatel pojištění sdělil zákazníkovi v dostatečném předstihu před uzavřením pojistné smlouvy tyto informace:
 - i) svou totožnost a adresu a skutečnost, že je zprostředkovatelem pojištění,
 - ii) zda poskytuje poradenství o prodáváných pojistných produktech,
 - iii) postupy uvedené v článku 14, které umožňují zákazníkům a jiným zúčastněným osobám podávat stížnosti na zprostředkovatele pojištění, a postupy pro mimosoudní řešení sporů uvedené v článku 15,
 - iv) rejstřík, v němž je zapsán, a prostředky pro ověření, že je registrován, a
 - v) zda zprostředkovatel zastupuje zákazníka nebo jedná na účet či jménem pojišťovny;
- b) pojišťovna sdělila zákazníkovi v dostatečném předstihu před uzavřením pojistné smlouvy tyto informace:
 - i) svou totožnost a adresu a skutečnost, že je pojišťovnou,
 - ii) zda poskytuje poradenství o prodáváných pojistných produktech,
 - iii) postupy uvedené v článku 14, které umožňují zákazníkům a jiným zúčastněným osobám podávat stížnosti na pojišťovny, a postupy pro mimosoudní řešení sporů uvedené v článku 15.

Článek 19

Střety zájmů a transparentnost

1. Členské státy zajistí, aby zprostředkovatel pojištění sdělil zákazníkovi v dostatečném předstihu před uzavřením pojistné smlouvy alespoň tyto informace:

- a) zda drží přímo nebo nepřímo nejméně 10 % hlasovacích práv nebo kapitálu v pojišťovně, v níž má účast;
- b) zda daná pojišťovna nebo její mateřský podnik drží přímo nebo nepřímo účast představující nejméně 10 % hlasovacích práv nebo kapitálu v daném zprostředkovateli pojištění;
- c) ve vztahu k návrhu smlouvy nebo ke smlouvě, k níž je poskytováno poradenství, zda
 - i) poskytuje poradenství na základě nestranné a osobní analýzy,
 - ii) jeho smluvním závazkem je vykonávat distribuci pojištění výhradně pro jednu nebo více pojišťoven; v tomto případě má sdělit názvy těchto pojišťoven, nebo
 - iii) jeho smluvním závazkem není vykonávat distribuci pojištění výhradně pro jednu nebo více pojišťoven a neposkytuje poradenství na základě nestranné a osobní analýzy; v tomto případě má sdělit názvy pojišťoven, se kterými může vykonávat a vykonává činnost;
- d) povahu odměny obdržené za pojistnou smlouvu;
- e) zda ve vztahu k pojistné smlouvě pracuje:
 - i) na základě poplatku, který je odměnou přímo placenou zákazníkem,
 - ii) na základě jakékoli provize, která je odměnou zahrnutou v pojistném,
 - iii) na základě jiného druhu odměny, včetně hospodářské výhody jakéhokoli druhu, jež je nabídnuta nebo poskytnuta v souvislosti s pojistnou smlouvou, nebo
 - iv) na základě kombinace jakýchkoli z druhů odměn uvedených v bodech i), ii) a iii).

2. Pokud poplatek hradí zákazník přímo, informuje ho zprostředkovatel pojištění o výši poplatku, a není-li to možné, o metodě jeho výpočtu.
3. Pokud zákazník učiní na základě pojistné smlouvy po jejím uzavření jakoukoli platbu za jiným účelem, než je platba průběžného pojistného či termínových plateb, sdělí mu zprostředkovatel pojištění u každé takové platby rovněž informace podle tohoto článku.
4. Členské státy zajistí, aby pojišťovna zákazníkovi sdělila v dostatečném předstihu před uzavřením pojistné smlouvy povahu odměny, kterou její zaměstnanci obdrželi v souvislosti s uvedenou pojistnou smlouvou.
5. Pokud zákazník učiní na základě pojistné smlouvy po jejím uzavření jakoukoli platbu za jiným účelem, než je platba průběžného pojistného či termínových plateb, sdělí mu pojišťovna u každé takové platby rovněž informace v souladu s tímto článkem.

Článek 20

Poradenství a pravidla pro prodej bez poradenství

1. Před uzavřením pojistné smlouvy upřesní distributor pojištění požadavky a potřeby zákazníka na základě informací, které od něj získá, a poskytne mu srozumitelnou formou objektivní informace o pojistném produktu, aby mu umožnil učinit informované rozhodnutí.

Všechny navrhované smlouvy musí odpovídat požadavkům a potřebám zákazníka.

Pokud je před uzavřením konkrétní smlouvy poskytnuto poradenství, musí distributor pojištění zákazníkovi poskytnout osobní doporučení, v němž vysvětlí, proč daný produkt nejlépe splňuje jeho požadavky a potřeby.

2. Údaje uvedené v odstavci 1 se uzpůsobují v závislosti na složitosti navrhovaného pojistného produktu a typu zákazníka.

3. Jestliže zprostředkovatel pojištění informuje zákazníka, že poskytuje poradenství na základě nestranné a osobní analýzy, musí mu toto poradenství poskytnout na základě analýzy dostatečně velkého počtu pojistných smluv nabízených na trhu, aby měl možnost učinit osobní doporučení v souladu s odbornými kritérii ohledně toho, jaká pojistná smlouva odpovídá potřebám zákazníka.

4. Aniž jsou dotčeny články 183 a 184 směrnice 2009/138/ES, poskytne distributor pojištění zákazníkovi před uzavřením smlouvy, ať bylo poradenství poskytnuto, či nikoli, a bez ohledu na to, zde je pojistný produkt součástí balíčku podle článku 24 této směrnice, srozumitelnou formou odpovídající informace o pojistném produktu, aby mu umožnil učinit informované rozhodnutí, s přihlédnutím ke složitosti pojistného produktu a typu zákazníka.

5. V případě distribuce produktů neživotního pojištění uvedených v příloze I směrnice 2009/138/ES se informace uvedené v odstavci 4 tohoto článku poskytují v podobě standardizovaného informačního dokumentu o pojistném produktu na papíře nebo jiném trvalém nosiči.

6. Informační dokument o pojistném produktu uvedený v odstavci 5 vypracuje tvůrce produktu neživotního pojištění.

7. Informační dokument o pojistném produktu musí:

- a) být krátkým a samostatným dokumentem;
- b) být prezentován a uspořádán tak, aby byl přehledný a snadno se četl, přičemž je použito písmo čitelné velikosti;
- c) je-li původně vyhotoven barevně, nebyť méně srozumitelný, pokud je vtištěn nebo kopírován černobíle;
- d) být sepsán v úředních jazycích nebo v jednom z úředních jazyků používaných v té části členského státu, kde je pojistný produkt nabízen, nebo po dohodě spotřebitele s distributorem v jiném jazyce;
- e) být přesný a nebyť zavádějící;
- f) nést název „Informační dokument o pojistném produktu“ v horní části první strany;
- g) obsahovat sdělení, že úplné předmluvní a smluvní informace o produktu jsou uvedeny v jiných dokumentech.

Členské státy mohou stanovit, že informační dokument o pojistném produktu má být předáván společně s informacemi, které jsou vyžadovány podle jiných příslušných legislativních aktů Unie a vnitrostátního práva, za podmínky, že jsou splněny veškeré požadavky stanovené v prvním pododstavci.

8. Informační dokument o pojistném produktu musí obsahovat tyto informace:

- a) informace o druhu pojištění;
- b) souhrn pojistného krytí, včetně hlavních pojištěných rizik, výše pojištění, a je-li to relevantní, územního rozsahu pojištění a souhrnu výluk z pojištění;
- c) způsoby a doba placení pojistného;
- d) hlavní výluky z pojištění;
- e) povinnosti spojené se sjednáním smlouvy;
- f) povinnosti během trvání smlouvy;
- g) povinnosti v případě uplatnění nároků z pojistné události;
- h) dobu trvání pojištění, včetně data začátku a konce pojištění;
- i) způsoby zániku pojištění.

9. EIOPA vypracuje po konzultacích s vnitrostátními orgány a v návaznosti na spotřebitelské testování návrh prováděcích technických norem ke standardizovanému formátu pro prezentaci informačního dokumentu o pojistném produktu, které upraví podrobnosti uvádění informací uvedených v odstavci 8.

EIOPA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 23. února 2017.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1094/2010.

Článek 21

Informace poskytované zprostředkovateli doplňkového pojištění

Členské státy zajistí, aby zprostředkovatelé doplňkového pojištění splňovali požadavky podle čl. 18 písm. a) bodů i), iii a iv) a čl. 19 odst. 1 písm. d).

Článek 22

Výjimky z povinnosti informování a doložka flexibility

1. Informace uvedené v článcích 18, 19 a 20 není třeba poskytovat, pokud distributor pojištění vykonává distribuci v souvislosti s pojištěním velkých rizik.

Členské státy mohou stanovit, že informace podle článků 29 a 30 této směrnice není třeba poskytovat profesionálním zákazníkům ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 10 směrnice 2014/65/EU.

2. Členské státy si mohou zachovat nebo přijmout přísnější předpisy o informačních požadavcích uvedených v této kapitole, jsou-li tyto předpisy v souladu s právem Unie. Členské státy takové vnitrostátní předpisy sdělí orgánu EIOPA a Komisi.

Členské státy rovněž přijmou nezbytné kroky k zajištění toho, aby jejich příslušné orgány vhodně zveřejnily informace o tom, zda a jakým způsobem se členský stát rozhodl uplatňovat přísnější předpisy podle tohoto odstavce.

Členské státy mohou zejména stanovit povinnost poskytovat poradenství podle čl. 20 odst. 1 třetího pododstavce při prodeji jakýchkoli pojistných produktů či pro určitý druh pojistných produktů. V takovém případě musí distributoři pojištění včetně těch, kteří svou činnost provozují na základě volného pohybu služeb či svobody usazování, dodržovat tyto přísnější vnitrostátní předpisy, pokud uzavírají pojistné smlouvy se zákazníky, kteří mají v tomto členském státě obvyklé bydliště nebo provozovnu.

3. Členské státy mohou omezit nebo zakázat přijímání poplatků, provizí nebo jiných peněžních a nepeněžních výhod hrazených či poskytnutých třetí stranou nebo osobou jednající jménem třetí strany distributorům pojištění v souvislosti s distribucí pojistných produktů.

4. Aby se dosáhlo vysoké úrovně transparentnosti všemi vhodnými prostředky, zajistí EIOPA, aby byly informace o vnitrostátních předpisech, které obdrží, sděleny též zákazníkům a distributorům pojištění a zajištění.

5. Členské státy zajistí, aby distributor pojištění v případě, že odpovídá za poskytování povinného zaměstnaneckého důchodového systému, jehož se zaměstnanec účastní, aniž by se pro tuto účast mohl individuálně rozhodnout, poskytl informace podle této kapitoly zaměstnanci neprodleně po vzniku jeho účasti v takovém systému.

Článek 23

Informační podmínky

1. Veškeré informace poskytované v souladu s články 18, 19, 20 a 29 se poskytují zákazníkům:

- a) na papíře;
- b) jasným a přesným způsobem, srozumitelně pro zákazníka;
- c) v úředním jazyce členského státu, v němž se nachází riziko, nebo členského státu závazku nebo v jakémkoli jiném jazyce dohodnutém stranami a
- d) bezplatně.

2. Odchylně od odst. 1 písm. a) tohoto článku mohou být informace uvedené v člácích 18, 19, 20 a 29 poskytovány zákazníkovi jedním z těchto médií:

- a) na trvalém nosiči jiném než papír, pokud jsou splněny podmínky stanovené v odstavci 4 tohoto článku; nebo
- b) prostřednictvím internetové stránky, pokud jsou splněny podmínky v odstavci 5 tohoto článku.

3. Pokud jsou však informace uvedené v člácích 18, 19, 20 a 29 poskytovány na trvalém nosiči jiném než papír nebo prostřednictvím internetové stránky, poskytnete se zákazníkovi na žádost bezplatně papírová verze.

4. Informace uvedené v člácích 18, 19, 20 a 29 mohou být poskytovány na trvalém nosiči jiném než papír, pokud jsou splněny tyto podmínky:

- a) použití daného trvalého nosiče je vhodné v souvislosti s obchodem uzavíraným mezi distributorem pojištění a zákazníkem a
- b) zákazníkovi byla dána možnost volby obdržet informace buď na papíře, nebo na trvalém nosiči, a zákazník si zvolil tento jiný nosič.

5. Informace uvedené v člácích 18, 19, 20 a 29 mohou být poskytovány prostřednictvím internetové stránky, pokud jsou adresovány zákazníkovi osobně nebo pokud jsou splněny tyto podmínky:

- a) poskytnutí těchto informací prostřednictvím internetové stránky je vhodné v souvislosti s obchodem uzavíraným mezi distributorem pojištění a zákazníkem;
- b) zákazník s poskytnutím těchto informací prostřednictvím internetové stránky souhlasil;
- c) zákazníkovi byla elektronicky sdělena adresa internetové stránky a místo na stránce, kde lze mít k těmto informacím přístup;
- d) je zajištěno, že tyto informace zůstanou na internetové stránce přístupné po takovou dobu, kterou zákazník může rozumně potřebovat k tomu, aby se s nimi mohl seznámit.

6. Pro účely odstavců 4 a 5 se poskytování informací na trvalém nosiči jiném než papíru nebo prostřednictvím internetové stránky považuje za vhodné v souvislosti s obchodem uzavíraným mezi distributorem pojištění a zákazníkem, pokud je prokázáno, že zákazník má pravidelně přístup k internetu. Za takový důkaz se považuje, jestliže zákazník pro účely tohoto obchodu poskytne svou elektronickou adresu.

7. V případě telefonického prodeje musí být informace podávané zákazníkovi distributorem pojištění před uzavřením smlouvy, včetně informačního dokumentu o pojistném produktu, poskytnuty v souladu s pravidly Unie použitelnými na finanční služby prodávané spotřebitelům na dálku. Kromě toho i v případě, že se zákazník rozhodl získat podle odstavce 4 předchozí informace na trvalém nosiči jiném než papír, poskytne distributor pojištění tyto informace zákazníkovi v souladu s odstavcem 1 nebo 2 okamžitě po uzavření pojistné smlouvy.

Článek 24

Vázaný a spojený prodej

1. Pokud je pojistný produkt nabízen společně s doplňkovým produktem nebo službou, které nejsou pojištěním, jako součást balíčku nebo v rámci jedné dohody, informuje distributor pojištění zákazníka o tom, zda je možné jednotlivé složky koupit odděleně, a pokud ano, poskytne náležitý popis jednotlivých složek dohody nebo balíčku a rovněž doloží náklady a poplatky za jednotlivé složky.

2. Za okolností uvedených v odstavci 1, a pokud se rizika nebo pojistné krytí vyplývající z takové dohody či balíčku nabízených zákazníkovi liší od rizik spojených s jednotlivými složkami, pokud by byly sjednány samostatně, poskytne distributor pojištění náležitý popis jednotlivých složek dohody či balíčku a způsobu, jak jejich vzájemné působení mění rizika nebo pojistné krytí.

3. Pokud je pojistný produkt doplňkem nepojistného zboží nebo služby v rámci balíčku nebo jedné dohody, nabídne distributor pojištění zákazníkovi možnost odděleného nákupu zboží nebo služby. Tento odstavec se nepoužije, pokud je pojistný produkt doplňkem investiční služby nebo činnosti ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 2 směrnice 2014/65/EU, smlouvy o úvěru ve smyslu čl. 4 bodu 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/17/EU⁽¹⁾ nebo platebního účtu ve smyslu čl. 2 bodu 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/92/EU⁽²⁾.

4. EIOPA může vypracovat pokyny pro posuzování vázaného a spojeného prodeje a dohled nad ním, ve kterých uvede situace, v nichž tento prodej není v souladu s povinnostmi stanovenými v článku 17.

5. Tento článek nebrání v distribuci pojistných produktů, které poskytují krytí pro různá rizika (pojištění více rizik).

6. Členské státy zajistí, aby distributor pojištění v případech uvedených v odstavcích 1 a 3 upřesnil požadavky a potřeby zákazníka v souvislosti s pojistnými produkty, které jsou součástí celkového balíčku nebo jedné dohody.

7. Členské státy mohou zachovat v platnosti nebo přijmout další přísnější opatření nebo v jednotlivých případech zasáhnout a zakázat prodej pojištění spolu s určitou doplňkovou službou nebo produktem, které nejsou pojištěním, v rámci jednoho balíčku či jedné dohody, pokud mohou prokázat, že tento postup škodí spotřebitelům.

Článek 25

Požadavky na dohled nad produktem a na jeho řízení

1. Pojišťovna i zprostředkovatelé, kteří vytvářejí jakékoli pojistné produkty určené k prodeji zákazníkům, musí mít zaveden, uplatňovat a podrobovat přezkumu postup schvalování každého pojistného produktu nebo významných změn existujících pojistných produktů před jejich uvedením na trh nebo distribucí zákazníkům.

Postup schvalování produktu musí být přiměřený a vhodný s ohledem na povahu pojistného produktu.

Postup schvalování produktu musí stanovit pro každý produkt určený cílový trh a musí zajišťovat posouzení veškerých rizik souvisejících s tímto určeným cílovým trhem a soulad zamýšlené distribuční strategie s určeným cílovým trhem, a musí být přijata přiměřená opatření k zajištění toho, aby byl pojistný produkt distribuován na určený cílový trh.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/17/EU ze dne 4. února 2014 o smlouvách o spotřebitelském úvěru na nemovitosti určené k bydlení a o změně směrnic 2008/48/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L 60, 28.2.2014, s. 34).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/92/EU ze dne 23. července 2014 o porovnatelnosti poplatků souvisejících s platebními účty, změně platebního účtu a přístupu k platebním účtům se základními prvky (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 214).

Pojišťovna musí rozumět pojistným produktům, které nabízí nebo uvádí na trh, a pravidelně je přezkoumávat, přičemž zohledňuje veškeré události, které by mohly významně ovlivnit potenciální riziko spojené s určeným cílovým trhem, aby bylo možné posoudit alespoň to, zda pojistný produkt nadále naplňuje potřeby určeného cílového trhu a zda je zamýšlená distribuční strategie nadále vhodná.

Pojišťovna a zprostředkovatelé, kteří vytvářejí pojistný produkt, poskytují distributorům veškeré příslušné informace o pojistném produktu a postupu schvalování produktu, včetně informací o určeném cílovém trhu daného produktu.

Pokud distributor pojištění nabízí nebo doporučuje pojistné produkty, které nevytváří, musí mít zavedeny vhodné postupy, jimiž získává informace uvedené v pátém pododstavci a seznamuje se s vlastnostmi a určeným cílovým trhem každého pojistného produktu.

2. Komise se zmocňuje k přijímání aktů v přenesené pravomoci podle článku 38 za účelem dalšího upřesnění zásad stanovených v tomto článku, přičemž přiměřeně zohlední vykonávané činnosti a povahu prodávaných pojistných produktů a distributora.
3. Politikami, postupy a opatřeními uvedenými v tomto článku nejsou dotčeny žádné další požadavky stanovené v této směrnici, včetně požadavků týkajících se sdělování informací, vhodnosti nebo přiměřenosti, odhalování a řešení střetů zájmů a pobídek.
4. Tento článek se nepoužije na pojistné produkty spočívající v pojištění velkých rizik.

KAPITOLA VI

DODATEČNÉ POŽADAVKY V SOUVISLOSTI S POJISTNÝMI PRODUKTY S INVESTIČNÍ SLOŽKOU

Článek 26

Oblast působnosti dodatečných požadavků

Tato kapitola stanoví požadavky pro distribuci pojištění, které jsou dodatečné k požadavkům použitelným na distribuci pojištění v souladu s články 17, 18, 19 a 20, v případě, že je distribuce pojištění vykonávána v souvislosti s prodejem pojistných produktů s investiční složkou kterýmkoli z těchto subjektů:

- a) zprostředkovatelem pojištění;
- b) pojišťovnou.

Článek 27

Předcházení střetům zájmů

Aniž je dotčen článek 17, musí zprostředkovatel pojištění nebo pojišťovna, kteří distribuují pojistné produkty s investiční složkou, udržovat a uplatňovat účinná organizační a správní opatření s cílem provést veškeré přiměřené kroky k tomu, aby střety zájmů zjištěné podle článku 28 neměly nepříznivý dopad na zájmy jejich zákazníků. Tato opatření musí být přiměřená vykonávaným činnostem, prodávaným pojistným produktům a typu distributora.

Článek 28

Střety zájmů

1. Členské státy zajistí, aby zprostředkovatelé pojištění a pojišťovny přijali veškerá vhodná opatření k odhalení střetů zájmů mezi sebou, včetně jejich řídicích pracovníků a zaměstnanců nebo jakékoli osoby s nimi přímo nebo nepřímo spojené kontrolou, a svými zákazníky nebo mezi dvěma zákazníky, které vzniknou v průběhu jakékoli distribuce pojištění.
2. Pokud organizační nebo správní opatření přijatá zprostředkovatelem pojištění nebo pojišťovnou v souladu s článkem 27 k řešení střetů zájmů nejsou dostatečná k tomu, aby s přiměřenou jistotou zajistila, že se předejde rizikům poškození zájmů zákazníka, zprostředkovatel pojištění nebo pojišťovna zákazníkovi jasně sdělí obecnou povahu nebo zdroje střetů zájmů v dostatečném předstihu před uzavřením pojistné smlouvy.

3. Odchylně od čl. 23 odst. 1 musí informace sdělené podle odstavce 2 tohoto článku:
 - a) být poskytnuty na trvalém nosiči a
 - b) obsahovat dostatečně podrobné údaje s přihlédnutím k povaze zákazníka tak, aby mohl ohledně distribuce pojištění, u níž ke střetu zájmů dochází, učinit informované rozhodnutí.
4. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 38 za účelem:
 - a) určení kroků, jejichž přijetí lze od zprostředkovatelů pojištění a pojišťoven přiměřeně očekávat, k odhalování, předcházení, řešení a oznamování střetů zájmů při distribuci pojištění;
 - b) stanovení vhodných kritérií pro určení druhů střetů zájmů, jež mohou poškodit zájmy zákazníků nebo potenciálních zákazníků zprostředkovatele pojištění nebo pojišťovny.

Článek 29

Informování zákazníků

1. Aniž je dotčen článek 18 a čl. 19 odst. 1 a 2, musí být zákazníkům v dostatečném předstihu před uzavřením smlouvy poskytnuty vhodné informace o distribuci pojistných produktů s investiční složkou a o všech nákladech a souvisejících poplatcích. Tyto informace musí obsahovat alespoň:
 - a) v případě poskytnutí poradenství sdělení o tom, zda zprostředkovatel pojištění či pojišťovna bude zákazníkovi poskytovat pravidelné posuzování vhodnosti pojistného produktu s investiční složkou, který takovému zákazníkovi doporučuje, jak je uvedeno v článku 30;
 - b) ve vztahu k informacím o pojistných produktech s investiční složkou a navrhovaných investičních strategiích vhodné pokyny a upozornění týkající se rizik spojených s pojistnými produkty s investiční složkou nebo s konkrétně navrženými investičními strategiemi;
 - c) ve vztahu k informacím o veškerých nákladech a souvisejících poplatcích, které se musí zveřejňovat, informace o distribuci pojistného produktu s investiční složkou, včetně případných nákladů na poradenství, nákladů na pojistný produkt s investiční složkou, který je zákazníkovi doporučován nebo nabízen, a způsobu, jak je může zákazník uhradit, včetně zahrnutí veškerých plateb ve vztahu k třetím stranám.

Informace o veškerých nákladech a poplatcích, včetně nákladů a poplatků spojených s distribucí pojistného produktu s investiční složkou, které nesouvisí s podkladovým tržním rizikem, se vyjadřují souhrnně, aby zákazník porozuměl celkovým nákladům a jejich souhrnnému dopadu na návratnost investice, a pokud o to zákazník požádá, poskytnou se rozepsané na jednotlivé náklady a poplatky. Tyto informace jsou, je-li to relevantní, poskytovány zákazníkovi pravidelně, nejméně jednou ročně, po celou dobu trvání investice.

Informace uvedené v tomto odstavci musí být poskytovány srozumitelně tak, aby zákazníci nebo potenciální zákazníci byli přiměřeně schopni pochopit povahu a rizika konkrétního nabízeného pojistného produktu s investiční složkou a následně učinit informované investiční rozhodnutí. Členské státy mohou povolit, aby byly tyto informace poskytovány ve standardizované formě.

2. Aniž je dotčen čl. 19 odst. 1 písm. d) a e) a odst. 3 a čl. 22 odst. 3, členské státy zajistí, aby zprostředkovatelé pojištění nebo pojišťovny byli považováni za subjekty plnící své povinnosti podle čl. 17 odst. 1 a článku 27 nebo článku 28, pokud platí poplatek či provize nebo jsou poplatek či provize placeny jim, nebo jestliže v souvislosti s distribucí pojistného produktu s investiční složkou nebo doplňkové služby poskytují jakékoli straně kromě zákazníka či osoby jednající jménem zákazníka nebo jsou jim jakoukoli stranou kromě zákazníka či osoby jednající jménem zákazníka poskytovány jakékoli nepeněžní výhody, pouze pokud taková platba nebo výhoda:

- a) nemá škodlivý účinek na kvalitu příslušné služby poskytované zákazníkovi a
- b) nemá nepříznivý vliv na plnění povinnosti zprostředkovatele pojištění nebo pojišťovny jednat čestně, spravedlivě a profesionálně v nejlepším zájmu svých zákazníků.

3. Členské státy mohou ve výjimečných případech stanovit pro distributory přísnější požadavky týkající se záležitostí uvedených v tomto článku. Členské státy mohou zejména dodatečně zakázat nebo dále omezit nabízení nebo přijímání poplatků, provizí či nepeněžních výhod od třetích stran v souvislosti s poskytováním poradenství o pojištění.

Mezi přísnější požadavky může patřit stanovení požadavku, aby veškeré tyto poplatky, provize nebo nepeněžité výhody byly vráceny klientům nebo kompenzovány poplatky, které uhradí klient.

Členské státy mohou stanovit povinnost poskytovat poradenství podle článku 30 při prodeji jakýchkoli pojistných produktů s investiční složkou či pro určité druhy takových produktů.

Členské státy mohou požadovat, aby tam, kde zprostředkovatel pojištění informuje klienta, že poradenství je poskytováno nezávisle, měl zprostředkovatel povinnost posoudit dostatečně velké množství pojistných produktů dostupných na trhu, které jsou dostatečně různorodé, pokud jde o jejich druh nebo poskytovatele produktů, s cílem zajistit, že jsou klientovy cíle vhodně splněny, aniž se omezí na pojistné produkty vydávané nebo poskytované subjekty, se kterými je úzce propojen.

Pokud je uzavírána pojistná smlouva se zákazníkem, který má v určitém členském státě obvyklé bydliště nebo provozovnu, musí přísnější požadavky členského státu uvedené v tomto odstavci splňovat všichni zprostředkovatelé pojištění nebo veškeré pojišťovny, včetně těch, kteří svou činnost provozují na základě volného pohybu služeb či svobody usazování.

4. Aniž je dotčen odstavec 3 tohoto článku, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 38, které upřesní:

- a) kritéria pro posouzení toho, zda pobídky vyplacené nebo obdržené zprostředkovatelem pojištění nebo pojišťovnou mají škodlivý účinek na kvalitu služby poskytované zákazníkovi;
- b) kritéria pro posouzení toho, zda zprostředkovatelé pojištění nebo pojišťovny poskytující či získávající stimuly dodržují povinnost jednat čestně, spravedlivě a profesionálně v nejlepším zájmu zákazníka.

5. Akty v přenesené pravomoci uvedené v odstavci 4 zohlední:

- a) povahu služby nebo služeb, které jsou zákazníkovi nebo potenciálnímu zákazníkovi nabízeny nebo poskytovány, s přihlédnutím ke druhu, předmětu, objemu a četnosti transakcí;
- b) povahu nabízených nebo zvažovaných produktů, včetně různých typů pojistných produktů s investiční složkou.

Článek 30

Posouzení vhodnosti a přiměřenosti a podávání zpráv zákazníkům

1. Aniž je dotčen čl. 20 odst. 1, zprostředkovatel pojištění nebo pojišťovna v případě poskytování poradenství o pojistném produktu s investiční složkou musí rovněž získat nezbytné informace o znalostech a zkušenostech zákazníka nebo potenciálního zákazníka v oblasti investic, pokud jde o specifický druh produktu nebo služby, o jeho finanční situaci, včetně jeho schopnosti nést ztráty, a o jeho investičních cílech, včetně jeho rizikové tolerance, aby tak mohli tomuto zákazníkovi nebo potenciálnímu zákazníkovi doporučit pojistné produkty s investiční složkou, které jsou pro něj vhodné, a zejména jsou v souladu s jeho rizikovou tolerancí a schopností nést ztráty.

Členské státy zajistí, aby v případě, že zprostředkovatel pojištění nebo pojišťovna poskytuje investiční poradenství, při němž je doporučován určitý balíček služeb nebo produktů v souladu s článkem 24, byl celkový balíček vhodný.

2. Aniž je dotčen čl. 20 odst. 1, zajistí členské státy, aby zprostředkovatelé pojištění nebo pojišťovny při provádění distribuce pojištění, která není vymezena v odstavci 1 tohoto článku, ve vztahu k prodeji bez poradenství požádali zákazníka nebo potenciálního zákazníka, aby jim poskytl informace o svých znalostech a zkušenostech v oblasti investic v souvislosti s určitým nabízeným nebo žádaným produktem nebo službou, aby tak umožnil zprostředkovateli pojištění nebo pojišťovně posoudit, zda jsou doporučená pojistná služba nebo produkt pro zákazníka vhodná. V případě, že se v souladu s článkem 24 zvažuje balíček služeb nebo produktů, zaměří se toto posouzení na to, zda je vhodný celkový balíček.

Pokud se zprostředkovatel pojištění nebo pojišťovna na základě informací získaných podle prvního pododstavce domnívají, že produkt není pro zákazníka nebo potenciálního zákazníka vhodný, upozorní jej na to. Toto upozornění lze poskytovat ve standardizované formě.

Pokud zákazníci nebo potenciální zákazníci neposkytnou informace uvedené v prvním pododstavci nebo pokud o svých znalostech a zkušenostech poskytnou nedostatečné informace, zprostředkovatel pojištění nebo pojišťovna je upozorní, že nejsou schopni určit, zda je pro ně navrhovaný produkt vhodný. Toto upozornění lze poskytovat ve standardizované formě.

3. Aniž je dotčen čl. 20 odst. 1, pokud ve vztahu k pojistným produktům s investiční složkou nebylo poskytnuto žádné poradenství, mohou se členské státy odchýlit od povinností uvedených v odstavci 2 tohoto článku a umožnit zprostředkovatelům pojištění nebo pojišťovnám distribuci pojištění na svém území, aniž by museli získávat informace nebo vymezovat určení podle odstavce 2 tohoto článku, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

a) distribuce se týká jednoho z níže uvedených pojistných produktů s investiční složkou:

i) smlouvy, které vedou pouze k expozici investic vůči finančním nástrojům, jež jsou podle směrnice 2014/65/EU považovány za nekomplexní, a jejichž součástí není struktura, jež by zákazníkům znesnadňovala porozumění vyskytujícím se rizikům, nebo

ii) jiné nekomplexní pojištění s investiční složkou pro účely tohoto odstavce;

b) distribuce pojištění je vykonávána z podnětu zákazníka nebo potenciálního zákazníka;

c) zákazník nebo potenciální zákazník byl jasně informován o tom, že zprostředkovatel pojištění nebo pojišťovna nemusí při této distribuci pojištění posuzovat přiměřenost poskytovaného nebo nabízeného pojistného produktu s investiční složkou nebo distribuce pojištění a že zákazník nebo potenciální zákazník nepožívá odpovídající ochrany podle příslušných profesních pravidel. Toto upozornění lze poskytnout ve standardizované formě;

d) zprostředkovatel pojištění nebo pojišťovna plní své povinnosti stanovené v člácích 27 a 28.

Při uzavírání pojistných smluv se zákazníky, kteří mají obvyklé bydliště nebo provozovnu v členském státě, který nevyužívá odchylky stanovené v tomto odstavci, musí platné předpisy tohoto členského státu dodržovat všichni zprostředkovatelé pojištění nebo všechny pojišťovny, včetně těch provozujících svou činnost na základě volného pohybu služeb či svobody usazování.

4. Zprostředkovatel pojištění nebo pojišťovna vytvoří záznam, jehož součástí je dokument nebo dokumenty sjednané mezi zprostředkovatelem pojištění nebo pojišťovnou a zákazníkem stanovící práva a povinnosti stran a další podmínky, za kterých zprostředkovatel pojištění nebo pojišťovna poskytuje služby zákazníkovi. Práva a povinnosti smluvních stran lze začlenit odkazem na jiné dokumenty nebo právní texty.

5. Zprostředkovatel pojištění nebo pojišťovna poskytnou zákazníkovi na trvalém nosiči přiměřené zprávy o poskytnuté službě. Tyto zprávy zahrnují pravidelná sdělení zákazníkům zohledňující druh a složitost dotčených pojistných produktů s investiční složkou a povahu služby poskytované zákazníkovi a uvádějí případné náklady spojené s obchody a službami prováděnými jménem zákazníka.

Při poskytování poradenství o pojistných produktech s investiční složkou zprostředkovatel pojištění nebo pojišťovna před uzavřením smlouvy poskytne zákazníkovi na trvalém nosiči sdělení o vhodnosti, ve kterém upřesní, jaké poradenství poskytuje a jak toto poradenství odpovídá preferencím, cílům a dalším charakteristikám zákazníka. Použijí se podmínky stanovené v čl. 23 odst. 1 až 4.

Pokud je smlouva uzavřena s použitím prostředků pro komunikaci na dálku, což znemožňuje dodání sdělení o vhodnosti předem, může zprostředkovatel pojištění nebo pojišťovna písemné sdělení o vhodnosti poskytnout na trvalém nosiči okamžitě poté, co zákazník bude případnou smlouvou zavázán, jsou-li splněny obě následující podmínky:

a) zákazník souhlasil s tím, že obdrží sdělení o vhodnosti bez zbytečného prodlení po uzavření smlouvy, a

b) zprostředkovatel pojištění nebo pojišťovna poskytl zákazníkovi možnost odložit uzavření smlouvy tak, aby mohl sdělení o vhodnosti obdržet předem.

Pokud zprostředkovatel pojištění nebo pojišťovna informovali zákazníka, že provedou pravidelné posouzení vhodnosti, musí pravidelná zpráva obsahovat aktualizované sdělení o tom, jak pojistný produkt s investiční složkou odpovídá preferencím, cílům a dalším charakteristikám zákazníka.

6. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 38 dále upřesňující, jak mají zprostředkovatelé pojištění a pojišťovny při distribuci pojištění svým zákazníkům naplňovat zásady stanovené v tomto článku, včetně informací, které je třeba získat při posuzování vhodnosti nebo přiměřenosti pojistných produktů s investiční složkou pro jejich zákazníky, kritérií k posouzení nekomplexních pojistných produktů s investiční složkou pro účely odst. 3 písm. a) bodu ii) tohoto článku, obsahu a formátu záznamů a dohod za účelem poskytování služeb zákazníkům a obsahu a formátu pravidelných zpráv zákazníkům o poskytovaných službách. Tyto akty v přenesené pravomoci zohledňují:

- a) povahu služeb, které jsou zákazníkovi nebo potenciálnímu zákazníkovi nabízeny nebo poskytovány, s přihlédnutím ke druhu, předmětu, objemu a četnosti transakcí;
- b) povahu nabízených nebo zvažovaných produktů, včetně různých typů pojistných produktů s investiční složkou;
- c) neprofesionální nebo profesionální povahu zákazníka nebo potenciálního zákazníka.

7. EIOPA vypracuje do 23. srpna 2017 a následně pravidelně aktualizuje pokyny pro posuzování pojistných produktů s investiční složkou, jejichž součástí je struktura, jež zákazníkům znesnadňuje porozumění vyskytujícím se rizikům, v souladu s odst. 3 písm. a) bodem i).

8. EIOPA může vypracovat a následně pravidelně aktualizovat pokyny pro posuzování pojistných produktů s investiční složkou, které jsou pro účely odst. 3 písm. a) bodu ii) klasifikovány jako nekomplexní, přičemž zohlední akty v přenesené pravomoci přijaté podle odstavce 6.

KAPITOLA VII

SANKCE A JINÁ OPATŘENÍ

Článek 31

Správní sankce a jiná opatření

1. Aniž jsou dotčeny dohledové pravomoci příslušných orgánů a právo členských států stanovit a ukládat trestní sankce, zajistí členské státy, aby jejich příslušné orgány mohly ukládat správní sankce a jiná opatření v případě všech porušení vnitrostátních předpisů, kterými se provádí tato směrnice, a přijmou veškerá nezbytná opatření pro zajištění toho, aby byla uvedena pravidla uplatňována. Členské státy zajistí, aby jejich správní sankce a jiná opatření byly účinné, přiměřené a odrazující.

2. Členské státy se mohou rozhodnout, že nestanoví pravidla pro správní sankce podle této směrnice v případě porušení předpisů, na které se podle jejich vnitrostátního práva vztahují trestní sankce. V takovém případě členské státy sdělí Komisi příslušná trestněprávní ustanovení.

3. Příslušné orgány vykonávají své dohledové pravomoci, včetně vyšetřovacích pravomocí a pravomocí ukládat sankce podle této kapitoly, v souladu se svým vnitrostátním právem, kterýmkoli z těchto způsobů:

- a) přímo;
- b) ve spolupráci s jinými orgány;
- c) podáním žaloby u příslušných soudních orgánů.

4. Členské státy zajistí, aby se v případě, že jsou distributorům pojištění nebo zajištění uloženy povinnosti, mohly v případě porušení jakékoli takové povinnosti uplatnit správní sankce a jiná opatření na členy jejich řídicích nebo dozorčích orgánů, jakož i na jakékoli jiné fyzické nebo právnické osoby, jež jsou podle vnitrostátního práva za toto porušení odpovědné.

5. Členské státy zajistí, aby bylo proti správním sankcím a jiným opatřením přijatým v souladu s tímto článkem možné podat opravný prostředek.

6. Příslušné orgány musí mít veškeré vyšetřovací pravomoci, které jsou pro výkon jejich úkolů nezbytné. Při výkonu své pravomoci ukládat správní sankce a jiná opatření příslušné orgány úzce spolupracují, aby zajistily, že tyto sankce a opatření povedou k žádoucím výsledkům, a koordinují svůj postup při řešení přeshraničních případů, přičemž zajistí, aby byly dodrženy podmínky pro oprávněné zpracování údajů v souladu se směrnicí 95/46/ES a nařízením (ES) č. 45/2001.

Pokud se členské státy v souladu s odstavcem 2 tohoto článku rozhodnou stanovit za porušení ustanovení uvedených v článku 33 trestní sankce, zajistí, aby byla přijata vhodná opatření, která příslušným orgánům zaručí veškeré nezbytné pravomoci:

- a) ke spolupráci se soudními orgány na svém území za účelem získání konkrétních informací o trestním vyšetřování či řízení, které bylo zahájeno ve věci možného porušení předpisů podle této směrnice, a
- b) k poskytnutí těchto informací ostatním příslušným orgánům a orgánu EIOPA, aby tak mohly pro účely této směrnice plnit svou povinnost vzájemné spolupráce a spolupráce s orgánem EIOPA.

Článek 32

Zveřejňování sankcí a jiných opatření

1. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány zveřejnily veškeré správní sankce nebo jiná opatření, které byly uloženy za porušení vnitrostátních předpisů provádějících tuto směrnici a proti nimž nebyl v řádné lhůtě podán opravný prostředek, včetně typu a povahy tohoto porušení a totožnosti osob, které jsou za ně odpovědné. Pokud však má příslušný orgán na základě individuálního posouzení přiměřenosti zveřejnění totožnosti právnických osob nebo totožnosti či osobních údajů fyzických osob za to, že by zveřejnění těchto údajů bylo nepřiměřené, nebo pokud by toto zveřejnění ohrozilo stabilitu finančních trhů nebo probíhající vyšetřování, může rozhodnout, že zveřejnění těchto informací odloží, nezveřejní je vůbec či zveřejní sankce s anonymizovanými údaji.

2. Pokud vnitrostátní právo stanoví, že rozhodnutí o uložení sankce nebo jiného opatření, proti němuž byl podán opravný prostředek k příslušnému soudnímu či jinému orgánu, má být zveřejněno, příslušné orgány takovou informaci a veškeré následné informace o výsledku tohoto opravného prostředku rovněž bez zbytečného odkladu uveřejní na svých oficiálních internetových stránkách. Zveřejněno navíc musí být jakékoli rozhodnutí, kterým se ruší dříve zveřejněné rozhodnutí o uložení sankce nebo jiného opatření.

3. Příslušné orgány informují EIOPA o všech uložených správních sankcích a jiných opatřeních, které nebyly zveřejněny v souladu s odstavcem 1, i o jakémkoli případném opravném prostředku, který byl proti nim podán, a o jeho výsledku.

Článek 33

Porušení předpisů a sankce a jiná opatření

1. Tento článek se vztahuje přinejmenším na:

- a) osoby, které nezaregistrovaly své distribuční činnosti podle článku 3;
- b) pojišťovnu, zajišťovnu nebo zprostředkovatele pojištění či zajištění, kteří využívají služeb distribuce pojištění či zajištění poskytovaných osobami podle písmene a) tohoto odstavce;
- c) zprostředkovatele pojištění či zajištění nebo doplňkového pojištění, který získal registraci na základě nepravdivého prohlášení nebo jinými protiprávními prostředky v rozporu s článkem 3;
- d) distributora pojištění, který nedodrží článek 10;
- e) pojišťovnu nebo zprostředkovatele pojištění, kteří nesplňují požadavky na výkon činnosti stanovené v kapitolách V a VI, pokud jde o distribuci pojistných produktů s investiční složkou;
- f) distributora pojištění, který nesplňuje požadavky na výkon činnosti stanovené v kapitole V, pokud jde o jakýkoli pojistný produkt s výjimkou těch, které jsou uvedeny v písmeni e) tohoto odstavce.

2. Členské státy v souladu se svým vnitrostátním právem zajistí, aby v případech porušení předpisů uvedených v odst. 1 písm. e) měly příslušné orgány pravomoc ukládat alespoň tyto správní sankce a jiná opatření:

- a) veřejné prohlášení uvádějící odpovědnou fyzickou nebo právnickou osobu a povahu porušení předpisů;
- b) příkaz požadující, aby odpovědná fyzická nebo právnická osoba jednání ukončila nebo aby takové jednání neopakovala;
- c) v případě zprostředkovatele pojištění zrušení registrace v souladu s článkem 3;

- d) dočasný zákaz výkonu řídicích funkcí ve zprostředkovatelských pojištění či v pojišťovnách uložený kterémukoli odpovědnému členovi řídicího orgánu zprostředkovatele pojištění či pojišťovny;
- e) v případě právnické osoby tyto maximální správní peněžité sankce:
- minimálně 5 000 000 EUR nebo až 5 % jejího celkového ročního obrátu podle poslední dostupné účetní závěrky schválené řídicím orgánem nebo v členských státech, jejichž měnou není euro, ve výši odpovídající hodnoty v národní měně ke dni vstupu této směrnice v platnost. Je-li právnická osoba mateřským podnikem nebo dceřiným podnikem mateřského podniku, který je povinen sestavovat konsolidovanou účetní závěrku podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ⁽¹⁾, je příslušným celkovým ročním obrátem celkový roční obrát podle nejnovější dostupné konsolidované účetní závěrky schválené řídicím orgánem vrcholného mateřského podniku, nebo
 - až dvojnásobku výše zisku plynoucího z porušení předpisů nebo výše ztráty, které se dotyčná osoba díky porušení vyhnula, pokud je lze zjistit;
- f) v případě fyzické osoby tyto maximální správní peněžité sankce:
- minimálně 700 000 EUR nebo v členských státech, jejichž měnou není euro, ve výši odpovídající hodnoty v národní měně ke dni vstupu této směrnice v platnost, nebo
 - až dvojnásobku výše zisku plynoucího z porušení předpisů nebo dvojnásobku výše ztráty, které se dotyčná osoba díky porušení vyhnula, pokud je lze zjistit.
3. Členské státy zajistí, aby v případech porušení předpisů uvedených v odst. 1 písm. a) až d) a f) měly příslušné orgány pravomoc ukládat v souladu s jejich vnitrostátním právem alespoň tyto správní sankce a jiná opatření:
- příkaz požadující, aby odpovědná fyzická nebo právnická osoba jednání ukončila nebo aby takové jednání neopakovala;
 - v případě zprostředkovatele pojištění, zajištění nebo doplňkového pojištění zrušení registrace v souladu s článkem 3.
4. Členské státy mohou příslušným orgánům svěřit pravomoc stanovit další sankce nebo jiná opatření a správní peněžité pokuty, které jsou vyšší než pokuty stanovené v tomto článku.

Článek 34

Účinné uplatňování sankcí a jiných opatření

Členské státy zajistí, aby příslušné orgány zohlednily při určování druhu správních sankcí a jiných opatření a úrovně správních peněžitých sankcí všechny relevantní okolnosti, případně včetně:

- závažnosti a doby trvání porušení předpisů;
- míry odpovědnosti odpovědné fyzické nebo právnické osoby;
- finanční síly odpovědné fyzické nebo právnické osoby, kterou udává roční příjem odpovědné fyzické osoby nebo celkový obrát odpovědné právnické osoby;
- důležitosti zisků nebo ztrát, které odpovědná fyzická nebo právnická osoba nabyla nebo které se vyhnula, pokud je lze stanovit;
- ztrát zákazníků a třetích osob způsobených porušením předpisů, pokud je lze stanovit;
- míry spolupráce odpovědné fyzické nebo právnické osoby s příslušným orgánem;
- opatření přijatých následně odpovědnou fyzickou nebo právnickou osobou, aby se zabránilo opakování porušení předpisů, a
- jakýchkoli dřívějších porušení předpisů odpovědnou fyzickou nebo právnickou osobou.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19).

Článek 35

Hlášení případů porušení předpisů

1. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány zřídily účinné mechanismy, které umožní a podpoří hlášení potenciálních nebo skutečných případů porušení vnitrostátních předpisů provádějících tuto směrnici příslušným orgánům.
2. Mechanismy uvedené v odstavci 1 zahrnují alespoň:
 - a) zvláštní postupy pro přijímání hlášení a jejich následné vyřízení;
 - b) vhodnou ochranu pro zaměstnance distributorů pojištění nebo zajištění, a pokud možno i jiných osob, které nahlásí případy porušení předpisů, k nimž došlo u jejich subjektů, přinejmenším před odvetou, diskriminací a dalšími druhy nespravedlivého zacházení a
 - c) ochranu totožnosti osoby, která případy porušení předpisů ohlásí, i fyzické osoby, která je za porušení předpisů údajně odpovědná, ve všech fázích postupů s výjimkou případů, kdy je toto zveřejnění vyžadováno vnitrostátním právem v souvislosti s dalším vyšetřováním nebo následným správním nebo soudním řízením.

Článek 36

Předkládání informací týkajících se sankcí a jiných opatření orgánu EIOPA

1. Příslušné orgány informují EIOPA o všech uložených správních sankcích a jiných opatřeních, které nebyly zveřejněny v souladu s čl. 32 odst. 1.
2. Příslušné orgány poskytnou každoročně orgánu EIOPA souhrnné informace týkající se všech správních sankcí a jiných opatření uložených v souladu s článkem 31.

EIOPA tyto informace zveřejní ve výroční zprávě.

3. Pokud příslušný orgán zveřejnil správní sankci nebo jiné opatření, oznámí tuto skutečnost zároveň orgánu EIOPA.

KAPITOLA VIII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 37

Ochrana údajů

1. Na zpracování osobních údajů podle této směrnice v členských státech uplatňují členské státy směrnici 95/46/ES.
2. Na zpracování osobních údajů podle této směrnice orgánem EIOPA se vztahuje nařízení (ES) č. 45/2001.

Článek 38

Akty v přenesené pravomoci

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 39, pokud jde o články 25, 28, 29 a 30.

Článek 39

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijmout akty v přenesené pravomoci uvedené v člancích 25, 28, 29 a 30 je svěřena Komisi na dobu neurčitou od 22. února 2016.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v člancích 25, 28, 29 a 30 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článků 25, 28, 29 and 30 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o tři měsíce.

Článek 40

Přechodné období

Členské státy zajistí, aby zprostředkovatelé, kteří jsou již registrováni podle směrnice 2002/92/ES, splňovali příslušná ustanovení vnitrostátních právních předpisů, kterými se provádí čl. 10 odst. 1 této směrnice, nejpozději k 23. únoru 2019.

Článek 41

Přezkum a hodnocení

1. Komise do 23. února 2021 předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování článku 1. Tato zpráva musí obsahovat posouzení vypracované na základě informací získaných od členských států a orgánu EIOPA podle čl. 1 odst. 5 o tom, zda oblast působnosti této směrnice, včetně výjimky stanovené v čl. 1 odst. 3, je i nadále vhodná vzhledem k úrovni ochrany spotřebitelů, přiměřenosti zacházení s ohledem na různé distributory pojištění a správní zátěž, která je uložena příslušným orgánům a kanálům pro distribuci pojištění.
2. Komise přezkoumá tuto směrnici do 23. února 2021. Přezkum zahrnuje obecný průzkum praktického uplatňování pravidel podle této směrnice s přihlédnutím k vývoji na trhu retailových investičních produktů a ke zkušenostem nabytým při praktickém provádění této směrnice a nařízení (EU) č. 1286/2014 a směrnice 2014/65/EU. Přezkum obsahuje posouzení skutečnosti, zda zvláštní pravidla pro distribuci pojistných produktů s investiční složkou stanovená v kapitole VI této směrnice přinášejí odpovídající a přiměřené výsledky, přičemž se zohlední potřeba zjistit dostatečnou úroveň ochrany spotřebitelů, která je v souladu se standardy ochrany investora podle směrnice 2014/65/EU, a zvláštní povaha pojistných produktů s investiční složkou a kanálů pro jejich distribuci. Přezkum se rovněž zabývá možným uplatněním ustanovení této směrnice na produkty spadající do oblasti působnosti směrnice 2003/41/ES. Tento přezkum rovněž zahrnuje zvláštní rozbor dopadu článku 19 této směrnice, který zohlední stav hospodářské soutěže na trhu distribuce pojištění pro smlouvy jiné než smlouvy v některé ze tříd uvedených v příloze II směrnice 2009/138/ES a dopad povinností uvedených v článku 19 této směrnice na zprostředkovatele pojištění z řad malých a středních podniků.
3. Po konzultaci se Společným výborem evropských orgánů dohledu předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě první zprávu.
4. Do 23. února 2020 a poté alespoň každé dva roky vypracuje EIOPA další zprávu o používání této směrnice. EIOPA před zveřejněním své zprávy konzultuje Evropský orgán pro cenné papíry a trhy.
5. Ve třetí zprávě vypracované do 23. února 2018 EIOPA zhodnotí strukturu trhu zprostředkovatelů pojištění.
6. Ve zprávě, která má být dle odstavce 4 vypracována do 23. února 2020, EIOPA přezkoumá, zda příslušné orgány uvedené v čl. 12 odst. 1 mají dostatečné pravomoci a přiměřené zdroje k plnění svých úkolů.
7. Ve zprávě uvedené v odstavci 4 se přezkoumají alespoň tato témata:
 - a) změny ve struktuře trhu zprostředkovatelů pojištění;
 - b) změny schémat v přeshraniční činnosti;
 - c) zlepšování kvality poradenství a prodejních metod a dopad této směrnice na zprostředkovatele pojištění z řad malých a středních podniků.
8. Zpráva uvedená v odstavci 4 rovněž obsahuje hodnocení dopadu této směrnice, jež provede EIOPA.

Článek 42**Provedení**

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 23. února 2018. Jejich znění sdělí neprodleně Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Musí rovněž obsahovat prohlášení, že odkazy ve stávajících právních a správních předpisech na směrnici zrušenou touto směrnicí se považují za odkazy na tuto směrnici. Způsob odkazu a znění prohlášení si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 43**Změna směrnice 2002/92/ES**

Kapitola IIIA směrnice 2002/92/ES se zrušuje s účinkem ode dne 23. února 2016.

Článek 44**Zrušení**

Směrnice 2002/92/ES, ve znění směrnic uvedených v části A přílohy II, se zrušuje s účinkem ode dne 23. února 2018, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení ve vnitrostátním právu uvedených v části B přílohy II.

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze III.

Článek 45**Vstup v platnost**

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 46**Určení**

Tato směrnice je určena členskými státním.

Ve Štrasburku dne 20. ledna 2016.

Za Evropský parlament

předseda

M. SCHULZ

Za Radu

předseda

A.G. KOENDERS

PŘÍLOHA I

MINIMÁLNÍ POŽADAVKY NA ODBORNÉ ZNALOSTI A ZPŮSOBILOST

(podle čl. 10 odst. 2)

I. Neživotní rizika zařazená do tříd 1 až 18 části A přílohy I směrnice 2009/138/ES

- a) minimální nezbytné znalosti obsahu a podmínek nabízených pojištění, včetně doplňkových rizik, pokud se na ně taková pojištění vztahují;
- b) minimální nezbytné znalosti použitelných právních předpisů, kterými se řídí distribuce pojistných produktů, jako jsou například právní předpisy v oblasti ochrany spotřebitele a příslušné právní předpisy z daňové, sociální a pracovněprávní oblasti;
- c) minimální nezbytné znalosti vyřizování pojistných událostí;
- d) minimální nezbytné znalosti vyřizování stížností;
- e) minimální nezbytné znalosti pro posuzování potřeb zákazníka;
- f) minimální nezbytné znalosti trhu pojištění;
- g) minimální nezbytné znalosti etických standardů v odvětví a
- h) minimální nezbytná finanční gramotnost.

II. Pojistné produkty s investiční složkou

- a) minimální nezbytné znalosti pojistných produktů s investiční složkou, včetně pojistných podmínek a ryziho pojistného a případných zaručených a nezaručených výnosů;
- b) minimální nezbytné znalosti výhod a nevýhod různých variant investice pro pojistníka;
- c) minimální nezbytné znalosti finančních rizik, která nese pojistník;
- d) minimální nezbytné znalosti pojistek týkajících se životních rizik a jiných produktů spoření;
- e) minimální nezbytné znalosti organizace důchodového systému a příjmů jím zaručených;
- f) minimální nezbytné znalosti použitelných právních předpisů, kterými se řídí distribuce pojistných produktů, jako jsou například právní předpisy v oblasti ochrany spotřebitele a daní;
- g) minimální nezbytné znalosti trhu pojištění a trhu s produkty spoření;
- h) minimální nezbytné znalosti postupů vyřizování stížností;
- i) minimální nezbytné znalosti pro posuzování potřeb zákazníka;
- j) řízení střetů zájmů;
- k) minimální nezbytné znalosti etických standardů v odvětví a
- l) minimální nezbytná finanční gramotnost.

III. Životní rizika klasifikovaná v příloze II směrnice 2009/138/ES

- a) minimální nezbytné znalosti pojištění, včetně obsahu, podmínek, zaručených výnosů a případně doplňkových rizik;
- b) minimální nezbytné znalosti organizace a příjmů zaručených důchodovým systémem příslušného členského státu;
- c) znalosti použitelných právních předpisů v oblasti pojistných smluv, ochrany spotřebitele, ochrany údajů, praní peněz, a je-li to relevantní, příslušných právních předpisů z daňové, sociální a pracovněprávní oblasti;

- d) minimální nezbytné znalosti trhu pojištění a dalších relevantních trhů s finančními službami;
 - e) minimální nezbytné znalosti vyřizování stížností;
 - f) minimální nezbytné znalosti pro posuzování potřeb spotřebitele;
 - g) řešení střetů zájmů;
 - h) minimální nezbytné znalosti etických standardů v odvětví a
 - i) minimální nezbytná finanční gramotnost.
-

PŘÍLOHA II

ČÁST A

Zrušená směrnice a její následné změny

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/92/ES (Úř. věst. L 9, 15.1.2003, s. 3).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 349).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/97 (Úř. věst. L 26, 2.2.2016, s. 19)

ČÁST B

Lhůty pro provedení ve vnitrostátním právu uvedené v článku 44

Směrnice	Lhůta pro provedení pozměňujících směrnic
2014/65/EU	3.7.2016
(EU) 2016/97	22.2.2016 (pokud jde o změnu směrnice 2002/92/ES podle článku 43 této směrnice) 23.12.2018 (pokud jde o provedení této směrnice podle článku 42)

PŘÍLOHA III

Srovnávací tabulka

Směrnice 2002/92/ES	Tato směrnice
Čl. 1 odst. 1	Čl. 1 odst. 1 a 2
Čl. 1 odst. 2	Čl. 1 odst. 3 a 4
Čl. 1 odst. 3	Čl. 1 odst. 6
Čl. 2 bod 1	Čl. 2 odst. 1 bod 6
Čl. 2 bod 2	Čl. 2 odst. 1 bod 7
Čl. 2 bod 3	Čl. 2 odst. 1 bod 1 a odst. 2
Čl. 2 bod 4	Čl. 2 odst. 1 bod 2 a odst. 2
Čl. 2 bod 5	Čl. 2 odst. 1 bod 3
Čl. 2 bod 6	Čl. 2 odst. 1 bod 5
Čl. 2 bod 7	—
Čl. 2 bod 8	Čl. 2 odst. 1 bod 16
Čl. 2 bod 9	Čl. 2 odst. 1 bod 10
Čl. 2 bod 10	Čl. 2 odst. 1 bod 11
Čl. 2 bod 11	—
Čl. 2 bod 12	Čl. 2 odst. 1 bod 18
Čl. 2 bod 13	Čl. 2 odst. 1 bod 17
Čl. 3 odst. 1	Čl. 3 odst. 1
Čl. 3 odst. 2	Čl. 3 odst. 2 a 3
Čl. 3 odst. 3	Čl. 3 odst. 4
Čl. 3 odst. 4	—
Čl. 3 odst. 5	—
Čl. 3 odst. 6	Článek 16
Čl. 4 odst. 1	Čl. 10 odst. 1 a 2
Čl. 4 odst. 2	Čl. 10 odst. 3
Čl. 4 odst. 3	Čl. 10 odst. 4
Čl. 4 odst. 4	Čl. 10 odst. 6
Čl. 4 odst. 5	—
Čl. 4 odst. 6	—
Čl. 4 odst. 7	Čl. 10 odst. 7
Článek 5	Článek 40
Čl. 6 odst. 1	Články 4 a 6
Čl. 6 odst. 2	—
Čl. 6 odst. 3	Čl. 11 odst. 1
Článek 7	Článek 12
Článek 8	Články 5, 7, 31 a 36

Směrnice 2002/92/ES	Tato směrnice
Článek 9	Článek 13
Článek 10	Článek 14
Článek 11	Článek 15
Čl. 12 odst. 1 písm. a)	Čl. 18 písm. a) bod i) a písm. b) bod i)
Čl. 12 odst. 1 písm. b)	Čl. 18 písm. a) bod iv)
Čl. 12 odst. 1 písm. c)	Čl. 19 odst. 1 písm. a)
Čl. 12 odst. 1 písm. d)	Čl. 19 odst. 1 písm. b)
Čl. 12 odst. 1 písm. e)	Čl. 18 písm. a) bod iii) a písm. b) bod iii) a čl. 19 odst. 1 písm. c)
Čl. 12 odst. 2	Čl. 20 odst. 3
Čl. 12 odst. 3	Čl. 20 odst. 1
Čl. 12 odst. 4	Čl. 22 odst. 1
Čl. 12 odst. 5	Čl. 22 odst. 2 a 4
Článek 13	Článek 23
Článek 14	—
Článek 15	—
Článek 16	—
Článek 17	—

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUXEMBURSKO

CS